

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

57. årgang

5. maj 2014

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2014/C 135/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 129 af 28.4.2014.	1
2014/C 135/02	Domstolens afgørelse af 25. marts 2014 vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier	2

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2014/C 135/03	Sag C-222/12: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — A Karuse AS mod Politsei- ja Piirivalveamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Ringkonnakohus — Estland) (Vejtransport — forordning (EF) nr. 561/2006 — forpligtelse til at anvende en fartskriver — undtagelse for køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje — køretøj, som transporterer grus fra indladningsstedet til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder).	3
2014/C 135/04	Sag C-366/12: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. marts 2014 — Finanzamt Dortmund-West mod Klinikum Dortmund gGmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) — levering af goder — levering af cytostatisk lægemiddel i forbindelse med ambulant behandling — ydelser præsteret af forskellige afgiftspligtige personer — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c) — behandling — lægemiddel ordineret af en læge, der handler som selvstændig på hospitalet — transaktioner i nær tilknytning — sekundære ydelser til behandling — transaktioner, der er materielt og økonomisk uadskillelige).	4

2014/C 135/05	Sag C-375/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2014 — Margaretha Bouanich mod Direction départementale des finances publiques de la Drôme (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Grenoble — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — personindkomstskat — ordning med loft for direkte skat på grundlag af indtægt — bilateral beskatningsoverenskomst med henblik på at undgå dobbeltbeskatning — beskatning af udbytte, der udbetales af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, og som allerede er undergivet kildebeskatning — manglende eller delvis medregning af skat betalt i denne anden medlemsstat i beregningen af skattebæret — artikel 65 TEUF — restriktion — begrundelse).	5
2014/C 135/06	Sag C-456/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2014 — O. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Direktiv 2004/38/EF — artikel 21, stk. 1, TEUF — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — berettigede personer — opholdsret for en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger — unionsborgerens tilbagevenden til denne medlemsstat efter kortvarige ophold i en anden medlemsstat).	6
2014/C 135/07	Sag C-457/12: Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2014 — S. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod G. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene) (Artikel 20 TEUF, artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45 TEUF — direktiv 2004/38/EF — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — berettigede personer — opholdsret for en tredjelandsstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger — unionsborger, der er bosiddende og statsborger i samme medlemsstat — erhvervsmæssig beskæftigelse — regelmæssige rejser til en anden medlemsstat).	7
2014/C 135/08	Sag C-464/12: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2014 — ATP PensionService A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark) (Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 6) — investeringsforeninger — arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger — forvaltning — transaktioner vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler).	8
2014/C 135/09	Sag C-512/12: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2014 — Octapharma France SAS mod Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig) (Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2001/83/EF — direktiv 2002/98/EF — anvendelsesområde — labilt blodprodukt — plasma fremstillet under anvendelse af en industriel proces — samtidig eller eksklusiv anvendelse af direktiverne — en medlemsstats mulighed for at fastsætte en strengere ordning for plasma end for lægemidler).	9
2014/C 135/10	Sag C-548/12: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. marts 2014 — Marc Brogsitter mod Fabrication de Montres Normandes Eurl. og Karsten Frißdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht de Montres Normandes Eurl. og Karsten Frißdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht de Montres Normandes Eurl. og Karsten Frißdorf — Tyskland) (Område af retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 1) og 3) — erstatningssøgsmål — ansvar inden for eller uden for kontrakt).	10
2014/C 135/11	Sag C-599/12: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Jetair NV og BTW-eenheid BTWE Travel4you mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien) (Moms — særordning for rejsebureauer — transaktioner foretaget uden for Den Europæiske Union — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 28, stk. 3 — direktiv 2006/112/EF — artikel 370 — »standstill«-klausul — ændring af den nationale lovgivning, mens fristen for gennemførelse løber).	10
2014/C 135/12	Forenede sager C-29/13 og C-30/13: Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2014 — Global Trans Lodzhistik OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stolichna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — EF-toldkodeksen — artikel 243 og 245 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 181a — afgørelse, der kan anfægtes ved et søgsmål — formaliteten med hensyn til et søgsmål uden forudgående administrativ klage — princippet om overholdelse af retten til forsvar).	11

2014/C 135/13	Sag C-38/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Małgorzata Nierodzik mod Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Białymstoku — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — begrebet »ansættelsesvilkår« — opsigelsesvarsel for en tidsbegrænset ansættelseskontrakt — forskelsbehandling i forhold til fastansatte)	13
2014/C 135/14	Sag C-52/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Posteshop SpA — Divisione Franchising Kipoint mod Autorità garante della concorrenza e del mercato og Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/114/EF — begreberne »vildledende reklame« og »sammenlignende reklame« — national lovgivning om fastsættelse af vildledende reklame og ulovlig sammenlignende reklame som to forskellige ulovlige handlinger)	13
2014/C 135/15	Sag C-107/13: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. marts 2014 — FIRIN OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien) (Det fælles merværdiafgiftssystem — fradrag for indgående afgift — forudbetaling — nægtelse af fradrag — svig — berigtigelse af momsfradrag, når den afgiftspligtige ydelse ikke leveres — betingelser)	14
2014/C 135/16	Sag C-132/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod ILME GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2009/95/EF — begrebet »elektrisk materiel« — CE-overensstemmelsesmærkning — stikhuse til flerpoledede stik)	15
2014/C 135/17	Sag C-155/13: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. marts 2014 — Società Italiana Commercio e Servizi srl, i likvidation (SICES) m.fl. mod Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale di Mestre-Venezia — Italien) (Landbrug — forordning (EF) nr. 341/2007 — artikel 6, stk. 4 — toldkontingenter — hvidløg fra Kina — importlicenser — den uoverdragelige karakter af rettigheder afledt af visse importlicenser — omgåelse — misbrug af rettighed)	16
2014/C 135/18	Sag C-190/13: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Antonio Márquez Samohano mod Universitat Pompeu Fabra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona — Spanien) (Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — universiteter — eksterne lektorer — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — § 5, stk. 1 — foranstaltninger med henblik på at undgå misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter — § 3 — begrebet »tidsbegrænsede ansættelseskontrakter« — sanktioner — ret til erstatning — forskellig behandling af fastansatte)	17
2014/C 135/19	Sag C-204/13: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — Finanzamt Saarlouis mod Heinz Malburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland) (Afgifter — merværdiafgift — fradragsrettens indtræden og omfang — en selskabsdeltagers opløsning af et selskab — erhvervelse af en del af dette selskabs klientgrundlag — apportindskud i et andet selskab — betaling af indgående afgift — mulighed for fradrag)	18
2014/C 135/20	Sag C-30/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 22. januar 2014 — Ryanair Ltd mod PR Aviation BV	18
2014/C 135/21	Sag C-42/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 27. januar 2014 — Minister Finansów mod Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie	19
2014/C 135/22	Sag C-49/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spanien) den 3. februar 2014 — Finanzmadrid E.F.C., SA mod Jesús Vicente Albán Zambrano m.fl.	20
2014/C 135/23	Sag C-54/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia Madrid (Spanien) den 5. februar 2014 — Rafael Villafañez Gallego og María Pérez Anguio mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.	20

2014/C 135/24	Sag C-56/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgien) den 5. februar 2014 — Openbaar Ministerie mod Marc Emiel Melanie De Beuckeleer m.fl. .	21
2014/C 135/25	Sag C-61/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italien) den 7. februar 2014 — Orizzonte Salute — Studio Infermieristico Associato mod Azienda Pubblica di Servizi alla persona »San Valentino« m.fl..	21
2014/C 135/26	Sag C-63/14: Sag anlagt den 10. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik.	22
2014/C 135/27	Sag C-70/12: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugal) den 10. februar 2014 — Agrocaramulo — Empreendimentos Agropecuários do Caramulo SA mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)	23
2014/C 135/28	Sag C-75/14: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Ávila (Spanien) den 11. februar 2014 — Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA mod Francisco Javier Rodríguez Barbero og María Ángeles Barbero Gutiérrez .	23
2014/C 135/29	Sag C-88/14: Sag anlagt den 21. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	24
2014/C 135/30	Sag C-102/14 P: Appel iværksat den 4. marts 2014 af Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. januar 2014 i sag T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT mod Kommissionen	25
2014/C 135/31	Sag C-114/14: Sag anlagt den 10. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige . . .	26
2014/C 135/32	Sag C-116/14: Sag anlagt den 10. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik.	27
2014/C 135/33	Sag C-121/14: Sag anlagt den 12. marts 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union	28

Retten

2014/C 135/34	Sag T-292/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Cemex m.fl. mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)	29
2014/C 135/35	Sag T-293/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Holcim (Deutschland) og Holcim mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)	29
2014/C 135/36	Sag T-296/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Cementos Portland Valderrivas mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — tilstrækkeligt alvorlige indicer — domstolskontrol — proportionalitet)	30
2014/C 135/37	Sag T-297/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Buzzi Unicem mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — proportionalitet) .	31
2014/C 135/38	Sag T-302/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — HeidelbergCement mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet).	31
2014/C 135/39	Sag T-305/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Italmobiliare mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — proportionalitet) .	32

2014/C 135/40	Sag T-306/11: Rettens dom af 14. marts 2014 — Schwenk Zement mod Kommissionen (Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet).	32
2014/C 135/41	Sag T-131/13: Rettens dom af 14. marts 2014 — Lardini mod KHIM (anbringelse af en blomst på et revers) (EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket, der består i anbringelse af en blomst på et revers — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	33
2014/C 135/42	Sag T-134/10: Rettens kendelse af 7. marts 2014 — FESI mod Rådet (Annulationssøgsmål — dumping — udvidelse af den endelige antidumpingtold indført på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao — forening, der repræsenterer uafhængige importører — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)	34
2014/C 135/43	Sag T-430/10: Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Magnesitas de Rubián m.fl. mod Kommissionen (Miljø — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — referencedokument om de bedste tilgængelige teknikker inden for cement-, kalk- og magnesiumoxidindustrierne — uforment at træffe afgørelse — afslag — afkald — slettelse)	34
2014/C 135/44	Sag T-158/11: Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Magnesitas de Rubián m.fl. mod Parlamentet og Rådet (Miljø — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — individuel afgørelse, der er indeholdt i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2010/75/EU — påstand om, at det er uforment at træffe afgørelse — forkastes — hævelse af sag — slettelse)	35
2014/C 135/45	Sag T-411/11: Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Hemofarm mod KHIM — Laboratorios Diafarm (HEMOFARM) (EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)	36
2014/C 135/46	Sag T-240/12 og T-211/13: Rettens kendelse af 7. marts 2014 — Eni mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — delvis annulation og ændring af Kommissionens afgørelse ved Retten — genoptagelse af sagens behandling — ny klagepunktsmeddelelse — afslutning af proceduren — uforment at træffe afgørelse)	36
2014/C 135/47	Forenede sager T-241/12 og T-210/13: Rettens kendelse af 7. marts 2014 — Versalis mod Kommissionen (Konkurrence — karteller — markedet for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — Rettens delvise annulation og omgørelse af Kommissionens beslutning — proceduren genoptages — ny klagepunktsmeddelelse — afslutning af proceduren — uforment at træffe afgørelse)	37
2014/C 135/48	Sag T-518/12: Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Spirlea mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — den offentlige sundhed — afgørelse om at afslutte en sag i forbindelse med et EU-pilotprojekt — henlæggelse af en klage — undladelsen af at indlede en traktatbrudssag — afvisning)	38
2014/C 135/49	Sag T-187/13: Rettens kendelse af 20. februar 2014 — Jannatian mod Rådet (Annulationssøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — liste over de personer og enheder, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger — søgsmålsfrist — forsinkelse — afvisning)	38
2014/C 135/50	Sag T-578/13 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. februar 2014 — Luxembourg Pamol (Cyprus) og Luxembourg Industries mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — proceduren for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — offentliggørelse af dokumenter vedrørende optagelse af aktive stoffer — afslag på en anmodning om fortrolig behandling af visse oplysninger — påstand om udsættelse af gennemførelsen — antagelse til realitetsbehandling — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning)	39
2014/C 135/51	Sag T-1/14 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 7. marts 2014 — Aluminios Cortizo og Cortizo Cartera mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtte tildelt af de spanske myndigheder til visse økonomiske interessegrupper og til deres investorer — skatteordning for visse finansielle leasingaftaler i forbindelse med erhvervelse af skibe (den spanske leasingbeskatningsordning) — begæring om udsættelse af gennemførelsen — tilsidesættelse af formforskrifter — formaliteten)	40

2014/C 135/52	Sag T-506/12 P: Appel iværksat den 12. marts 2014 af Eva Cuallado Martorell til prøvelse af Personalerettens dom af 18. september 2012 i sag F-96/09, Cuallado Martorell mod Kommissionen .	40
2014/C 135/53	Sag T-11/14: Sag anlagt den 3. januar 2014 — Grundig Multimedia mod KHIM (Pianissimo)	41
2014/C 135/54	Sag T-36/14: Sag anlagt den 15. januar 2014 — St'art m.fl. mod Kommissionen	42
2014/C 135/55	Sag T-65/14: Sag anlagt den 28. januar 2014 — Bank Refah Kargaran mod Rådet	43
2014/C 135/56	Sag T-74/14: Sag anlagt den 31. januar 2014 — Frankrig mod Kommissionen	44
2014/C 135/57	Sag T-76/14: Sag anlagt den 4. februar 2014 — Morningstar mod Kommissionen	45
2014/C 135/58	Sag T-77/14: Sag anlagt den 4. februar 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et gråt mønster)	46
2014/C 135/59	Sag T-78/14: Sag anlagt den 4. februar 2014 — Benediktinerabtei St. Bonifaz mod KHIM — Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455)	46
2014/C 135/60	Sag T-81/14: Sag anlagt den 6. februar 2014 — Energy Brands mod KHIM — Smart Wines (SMARTWATER)	47
2014/C 135/61	Sag T-84/14: Sag anlagt den 6. februar 2014 — Harrys Pubar mod KHIM — Harry's New York Bar (HARRY'S NEW YORK BAR)	48
2014/C 135/62	Sag T-85/14: Sag anlagt den 7. februar 2014 — Infocit mod KHIM — DIN (DINKOOL)	48
2014/C 135/63	Sag T-89/14: Sag anlagt den 10. februar 2014 — Export Development Bank of Iran mod Rådet	49
2014/C 135/64	Sag T-90/14: Sag anlagt den 3. februar 2014 — Secolux mod Kommissionen og CdT	50
2014/C 135/65	Sag T-93/14: Sag anlagt den 10. februar 2014 — St'art m.fl. mod Kommissionen.	51
2014/C 135/66	Sag T-94/14: Sag anlagt den 11. februar 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et farvet mønster) . . .	52
2014/C 135/67	Sag T-96/14: Sag anlagt den 11. februar 2014 — Vimeo mod KHIM — PT Comunicações (VIMEO) .	52
2014/C 135/68	Sag T-130/14 P: Appel iværksat den 24. februar 2011 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af Personalerettens dom af 12. december 2013 i sag F-142/11, Simpson mod Rådet.	53
2014/C 135/69	Sag T-132/14: Sag anlagt den 24. februar 2014 — Albis Plastic mod KHIM — IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR).	53
2014/C 135/70	Sag T-135/14: Sag anlagt den 20. februar 2014 — Kicktipp mod KHIM — Società Italiana Calzature (kicktipp)	54
2014/C 135/71	Sag T-136/14: Sag anlagt den 24. februar 2014 — Tilda Riceland Private mod KHIM — Siam Grains (BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE).	55
2014/C 135/72	Sag T-137/14: Sag anlagt den 25. februar 2014 — I Castellani mod KHIM (gengivelse af en cirkel) . .	55
2014/C 135/73	Sag T-140/14: Sag anlagt den 28. februar 2014 — Bora Creations mod KHIM (gel nails at home) . . .	56
2014/C 135/74	Sag T-143/14: Sag anlagt den 3. marts 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et gult mønster)	57
2014/C 135/75	Sag T-144/14: Sag anlagt den 3. marts 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et elfenbenshvidt prikket mønster).	57

2014/C 135/76	Sag T-156/14: Sag anlagt den 7. marts 2014 — Volkswagen mod KHIM (StartUp)	58
2014/C 135/77	Sag T-162/14: Sag anlagt den 28. februar 2014 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet	58
2014/C 135/78	Sag T-163/14: Sag anlagt den 28. februar 2014 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet	59
2014/C 135/79	Sag T-168/14: Sag anlagt den 13. marts 2014 — Pérez Gutiérrez mod Kommissionen	60
2014/C 135/80	Sag T-119/12: Rettens kendelse af 20. februar 2014 — USFSPEI og Loescher mod Rådet	61
2014/C 135/81	Sag T-600/13: Rettens kendelse af 24. februar 2014 — Bimbo mod KHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)	61

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

(2014/C 135/01)

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 129 af 28.4.2014

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 112 af 14.4.2014

EUT C 102 af 7.4.2014

EUT C 93 af 29.3.2014

EUT C 85 af 22.3.2014

EUT C 78 af 15.3.2014

EUT C 71 af 8.3.2014

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

DOMSTOLENS AFGØRELSE
af 25. marts 2014
vedrørende lovbestemte fri- og helligdage og retsferier
2014/C 135/02

DOMSTOLEN HAR —

under henvisning til procesreglementets artikel 24, stk. 2, 4 og 6, og ud fra følgende betragtning:

det er nødvendigt at udfærdige listen over lovbestemte fri- og helligdage og fastsætte datoerne for retsferierne —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den i procesreglementets artikel 24, stk. 4 og 6, nævnte liste over lovbestemte fri- og helligdage, fastsættes som følger:

- nytårsdag
- anden påskedag
- den 1. maj
- Kristi Himmelfartsdag
- anden pinsedag
- den 23. juni
- den 15. august
- den 1. november
- den 25. december
- den 26. december.

Artikel 2

For perioden fra den 1. november 2014 til den 31. oktober 2015 fastsættes de i procesreglementets artikel 24, stk. 2 og 6, nævnte datoer for retsferierne som følger:

- julen 2014: fra mandag den 15. december 2014 til og med søndag den 4. januar 2015
- påsken 2015: fra mandag den 30. marts 2015 til og med søndag den 12. april 2015
- sommeren 2015: fra fredag den 17. juli 2015 til og med søndag den 30. august 2015.

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Luxembourg, den 25. marts 2014.

A. CALOT ESCOBAR
Justitssekretær

V. SKOURIS
Præsident

V

(Øvrige)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — A Karuse AS mod Politsei- ja Piirivalveamet
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tartu Ringkonnakohus — Estonien)**

(Sag C-222/12) ⁽¹⁾

*(Vejtransport — forordning (EF) nr. 561/2006 — forpligtelse til at anvende en fartskriver —
undtagelse for køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje — køretøj, som
transporterer grus fra indladningsstedet til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder)*

(2014/C 135/03)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tartu Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A Karuse AS

Sagsøgt: Politsei- ja Piirivalveamet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tartu Ringkonnakohus — fortolkning af artikel 13, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85 (EUT L 102, s. 1) — forpligtelse til at bruge en fartskriver — undtagelse fra forpligtelsen for køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje — lastvogn med tippelad med en samlet vægt på 25,5 t, som transporterer grus fra en grusgrav over en offentlig landevej til et sted, hvor der foretages vejudbedrings- og vedligeholdelsesarbejder

Konklusion

Udtrykket »køretøjer, der benyttes i forbindelse med vedligeholdelse af veje«, som fremgår af artikel 13, stk. 1, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 561/2006 af 15. marts 2006 om harmonisering af visse sociale bestemmelser inden for vejtransport og om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 3821/85 og (EF) nr. 2135/98 samt ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 3820/85, hvilke køretøjer kan undtages fra forpligtelsen til at anvende en fartskriver, skal fortolkes således, at det omfatter køretøjer, som transporterer materiale til det sted, hvor der udføres vejvedligeholdelsesarbejder, på den betingelse, at transporten i det hele og udelukkende er knyttet til gennemførelsen af de nævnte arbejder og er et accessorium hertil. Det påhviler den nationale ret at vurdere, om dette er tilfældet under hensyntagen til alle de relevante oplysninger i tvisten i hovedsagen.

⁽¹⁾ EUT C 209 af 14.7.2012.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 13. marts 2014 — Finanzamt Dortmund-West mod Klinikum Dortmund gGmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)

(Sag C-366/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b) — levering af goder — levering af cytostatisk lægemiddel i forbindelse med ambulant behandling — ydelser præsteret af forskellige afgiftspligtige personer — artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c) — behandling — lægemiddel ordineret af en læge, der handler som selvstændig på hospitalet — transaktioner i nær tilknytning — sekundære ydelser til behandling — transaktioner, der er materielt og økonomisk uadskillelige)

(2014/C 135/04)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Dortmund-West

Sagsøgt: Klinikum Dortmund gGmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 145, s. 1) — begrebet transaktioner i nær tilknytning til hospitalsbehandling og pleje — transaktion, der ikke udgør en levering af tjenesteydelser som omhandlet i direktivets artikel 6 — transaktion, som gennemføres af en anden afgiftspligtig person end den, der yder hospitalsbehandlingen og plejen — transaktion i nær tilknytning til ikke-afgiftsfritaget pleje

Konklusion

En levering af goder som de i hovedsagen omhandlede cytostatisk lægemidler, som ordineres i forbindelse med en ambulant kræftbehandling af læger, der handler som selvstændige på et hospital, kan ikke fritages for merværdiafgift i medfør af artikel 13, punkt A, stk. 1, litra c), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 2005/92/EF af 12. december 2005, medmindre denne levering er materielt og økonomisk uadskillelig fra hovedydelsen i form af pleje, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 366 af 24.11.2012.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2014 — Margaretha Bouanich mod Direction départementale des finances publiques de la Drôme (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal administratif de Grenoble — Frankrig)

(Sag C-375/12) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 63 TEUF — frie kapitalbevægelser — artikel 49 TEUF — etableringsfrihed — personindkomstskat — ordning med loft for direkte skat på grundlag af indtægt — bilateral beskatningsoverenskomst med henblik på at undgå dobbeltbeskatning — beskatning af udbytte, der udbetales af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, og som allerede er undergivet kildebeskatning — manglende eller delvis medregning af skat betalt i denne anden medlemsstat i beregningen af skatteloftet — artikel 65 TEUF — restriktion — begrundelse)

(2014/C 135/05)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Grenoble

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Margaretha Bouanich

Sagsøgt: Direction départementale des finances publiques de la Drôme

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunal administratif de Grenoble — fortolkning af artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF — national lovgivning på området for beskatning af fysiske personers indkomst, der fastsætter et loft for de direkte skatter, der skal betales af en skattepligtig person — mekanisme benævnt »bouclier fiscal« — dobbeltbeskatningsoverenskomst — beskatning af udbytte, der udloddes af et selskab med hjemsted i en anden medlemsstat, og hvori der allerede er indeholdt kildeskat — delvis hensyntagen til kildeskattebeløbet med henblik på beregningen af skatteloftet — begrundelse for en sådan lovgivning i sammenhængen i skattesystemet, i den afbalancerede fordeling af beskatningskompetencen mellem medlemsstaterne eller i andre tvingende almene hensyn

Konklusion

Artikel 49 TEUF, 63 TEUF og 65 TEUF skal fortolkes således, at de er til hinder for en medlemsstats lovgivning, hvorefter der i forbindelse med et loft for forskellige direkte skatter på en vis procentdel af den indkomst, der er modtaget i et år — når en person, som er hjemmehørende i denne medlemsstat og aktionær i et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, modtager udbytte, som beskattes i begge stater, og dobbeltbeskatningen reguleres således, at der i den stat, hvor personen er hjemmehørende, gives et skattefradrag på et beløb svarende til den skat, der er betalt i den stat, hvor det udloddende selskab har hjemsted — ikke tages højde for, eller kun delvis højde for, den skat, som er betalt i den stat, hvor det udloddende selskab har hjemsted.

⁽¹⁾ EUT C 319 af 20.10.2012.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2014 — O. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod B. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-456/12) ⁽¹⁾

(Direktiv 2004/38/EF — artikel 21, stk. 1, TEUF — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — berettigede personer — opholdsret for en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger — unionsborgerens tilbagevenden til denne medlemsstat efter kortvarige ophold i en anden medlemsstat)

(2014/C 135/06)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: O. og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Sagsøgte: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og B.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 20 TEUF, 21 TEUF, 45 TEUF og 56 TEUF, og artikel 3, stk. 1, 6 og 7, og artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77) — ret til indrejse og ophold for tredjelandstatsborgere, der er familiemedlemmer til en unionsborger — unionsborgerens tilbagevenden til sin oprindelsesmedlemsstat efter et ophold i en anden medlemsstat som unionsborger som omhandlet i artikel 21 TEUF og som modtager af tjenesteydelser som omhandlet i artikel 56 TEUF — analog anvendelse af direktivet i lighed med sagerne C-370/90 (Singh) og C-291/05 (Eind)

Konklusion

Artikel 21, stk. 1, TEUF skal fortolkes således, at i en situation, hvor en unionsborger har opbygget eller konsolideret et familieliv med en tredjelandstatsborger under et reelt ophold i henhold til og under overholdelse af betingelserne i artikel 7, stk. 1 og 2, eller artikel 16, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, finder dette direktivs bestemmelser analog anvendelse, når den nævnte unionsborger, sammen med det pågældende familiemedlem, vender tilbage til sin oprindelsesmedlemsstat. Betingelserne for at indrømme den nævnte tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til unionsborgeren, en afledt opholdsret i unionsborgerens oprindelsesmedlemsstat bør derfor principielt ikke være strengere end dem, som er fastsat i det nævnte direktiv for at indrømme en tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, som har udøvet sin ret til fri bevægelighed ved at bosætte sig i en anden medlemsstat end den, hvor den pågældende er statsborger, en afledt opholdsret.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 12. marts 2014 — S. mod Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel mod G. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Raad van State — Nederlandene)

(Sag C-457/12) ⁽¹⁾

(Artikel 20 TEUF, artikel 21, stk. 1, TEUF og artikel 45 TEUF — direktiv 2004/38/EF — ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — berettigede personer — opholdsret for en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger — unionsborger, der er bosiddende og statsborger i samme medlemsstat — erhvervsmæssig beskæftigelse — regelmæssige rejser til en anden medlemsstat)

(2014/C 135/07)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: S. og Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Sagsøgte: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel og G.

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Raad van State — fortolkning af artikel 20, 21, 45 og 56 TEUF og artikel 1, artikel 6, og artikel 7, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158, s. 77) — personer, der er omfattet af retten til frit at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — tredjelandstatsborgere, der er familiemedlem til en unionsborger, der er bosiddende i sit oprindelsesland og som arbejder i en anden medlemsstat for en arbejdsgiver med hjemsted dér — tredjelandstatsborger, der er familiemedlem til en unionsborger, der er bosiddende i sit oprindelsesland, men som ofte i kraft af sit arbejde rejser til en anden medlemsstat

Konklusion

Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF skal fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at en medlemsstat giver afslag på opholdsret til en tredjelandstatsborger, som er familiemedlem til en unionsborger, når unionsborgeren er statsborger i den nævnte medlemsstat og har bopæl i samme stat, men regelmæssigt rejser til en anden medlemsstat som led i sin erhvervsmæssige beskæftigelse.

Artikel 45 TEUF skal fortolkes således, at den giver et familiemedlem til en unionsborger, der er tredjelandstatsborger, en afledt opholdsret i den medlemsstat, hvor unionsborgeren er statsborger, når unionsborgeren har bopæl i sidstnævnte medlemsstat, men regelmæssigt rejser til en anden medlemsstat som arbejdstager i nævnte bestemmelses forstand, såfremt et afslag på at indrømme en sådan opholdsret afskrækker den pågældende arbejdstager fra faktisk at udøve sine rettigheder i henhold til artikel 45 TEUF, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 13. marts 2014 — ATP PensionService A/S mod Skatteministeriet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Østre Landsret — Danmark)

(Sag C-464/12) ⁽¹⁾

(Sjette momsdirektiv — fritagelser — artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 6) — investeringsforeninger — arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger — forvaltning — transaktioner vedrørende anbringelse af midler, kontokurantkonti, betalinger, overførsler)

(2014/C 135/08)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter i hovedsagen

Sagsøger: ATP PensionService A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Østre Landsret — fortolkning af artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3) og 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fritagelser af transaktioner vedrørende anbringelse af midler eller kontokurantkonti og af forvaltningen af investeringsforeninger — levering af tjenesteydelser i forbindelse med indbetalinger til en pensionskasse

Konklusion

- 1) Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, skal fortolkes således, at pensionskasser som de i hovedsagen omhandlede kan være omfattet af denne bestemmelse, når de finansieres af de personer, der skal have pensionerne udbetalt, når opsparingen investeres ud fra princippet om risikospredning, og når investeringsrisikoen bæres af pensionskunderne. Det har i denne henseende ingen betydning, at bidragene indbetales af arbejdsgiveren, at størrelsen af indbetalingerne beror på kollektive aftaler mellem arbejdsmarkedets organisationer, at måden, hvorpå pensionsopsparingen udbetales, kan variere, at bidragene er fradragsberettigede i henhold til reglerne om indkomstskat, eller at det er muligt at supplere pensionen med et sekundært forsikringsselement.
- 2) Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 6), i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at begrebet »forvaltning af investeringsforeninger« i denne bestemmelses forstand omfatter tjenesteydelser, hvorved et institut realiserer rettighederne for pensionskunder i en pensionskasse ved at oprette konti og ved at tilskrive de indbetalte bidrag på pensionskundernes konti i pensionsordningens system. Begrebet omfatter ligeledes regnskabsmæssige ydelser og ydelser vedrørende kontooplysninger, såsom dem, der er omhandlet i bilag II til Rådets direktiv 85/611/EØF af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/107/EF og 2001/108/EF af 21. januar 2002.
- 3) Artikel 13, punkt B, litra d), nr. 3), i sjette direktiv 77/388 skal fortolkes således, at den fritagelse for merværdiafgift for transaktioner vedrørende betalinger og overførsler, der er fastsat i bestemmelsen, finder anvendelse på tjenesteydelser, hvorved et institut realiserer rettighederne for pensionskunder i en pensionskasse ved at oprette konti til disse kunder i pensionsordningens system og ved at tilskrive disse kunders bidrag på deres konti, samt på transaktioner, der er sekundære i forhold til disse tjenesteydelser, eller som sammen med disse udgør én enkelt økonomisk ydelse.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2014 — Octapharma France SAS mod Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Frankrig)

(Sag C-512/12) ⁽¹⁾

(Tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2001/83/EF — direktiv 2002/98/EF — anvendelsesområde — labilt blodprodukt — plasma fremstillet under anvendelse af en industriel proces — samtidig eller eksklusiv anvendelse af direktiverne — en medlemsstats mulighed for at fastsætte en strengere ordning for plasma end for lægemidler)

(2014/C 135/09)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Octapharma France SAS

Sagsøgte: Agence nationale de sécurité du médicament et des produits de santé (ANSM) og Ministère des affaires sociales et de la santé

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Conseil d'État — fortolkning af artikel 2, stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler (EFT L 311, s. 67), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004 (EUT L 136, s. 34) — fortolkning af artikel 4, stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83/EF (EFT L 33, s. 30), og af artikel 168 TEUF — labile blodprodukter — plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces — samtidig anvendelse af de to direktiver eller udelukkende anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2001/83/EF på grund af den mindre strenge ordning, der er indført ved direktiv 2002/98/EF — en medlemsstats mulighed for at indføre eller opretholde nationale bestemmelser, der underkaster plasma, der fremstilles under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end for lægemidler — manglende faktisk anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2001/83/EF vedrørende betingelsen om indhentelse af en forudgående markedsføringstilladelse

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/98/EF af 27. januar 2003 om fastsættelse af standarder for kvaliteten og sikkerheden ved tapning, testning, behandling, opbevaring og distribution af humant blod og blodkomponenter og om ændring af direktiv 2001/83 skal fortolkes således, at plasma, der med henblik på transfusion er fremstillet af fuldblod under anvendelse af en industriel proces, i henhold til artikel 109 i direktiv 2001/83 falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2002/98 i forhold til tapning og testning, og ind under anvendelsesområdet for direktiv 2001/83, som ændret ved direktiv 2004/27, i forhold til behandling, opbevaring og distribution heraf, forudsat at plasmaet opfylder definitionen på et lægemiddel i henhold til dette direktivs artikel 1, nr. 2).
- 2) Artikel 4, stk. 2, i direktiv 2002/98, læst i lyset af artikel 168 TEUF, skal fortolkes således, at den udelukkende i forhold til tapning og testning tillader opretholdelse eller indførelse af nationale bestemmelser, der underlægger plasma, som er fremstillet under anvendelse af en industriel proces, en strengere ordning end den, som gælder for lægemidler.

⁽¹⁾ EUT C 26 af 26.1.2013.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 13. marts 2014 — Marc Brogsitter mod Fabrication de Montres Normandes Eurl. og Karsten Fräßdorf (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Krefeld — Tyskland)

(Sag C-548/12) ⁽¹⁾

(Område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — artikel 5, nr. 1) og 3) — erstatningssøgsmål — ansvar inden for eller uden for kontrakt)

(2014/C 135/10)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Krefeld

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marc Brogsitter

Sagsøgte: Fabrication de Montres Normandes Eurl. og Karsten Fräßdorf

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Krefeld — fortolkning af artikel 5, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT 2001 L 12, s. 1) — specielle kompetenceregler — sag anlagt ved en ret der har kompetence i sager om erstatning uden for kontrakt — situation hvor skadetilføjelsen er sket inden for rammerne af en kontrakt mellem skadevolder og skadelidte, og hvor retten på det sted, hvor forpligtelsen skal opfyldes, er beliggende i en anden medlemsstat — fastlæggelse af den kompetente ret

Konklusion

Erstatningssøgsmål som de i hovedsagen omhandlede, som efter national ret er af deliktsretlig karakter, skal ikke desto mindre anses for at henhøre under »sager om kontraktforhold« som omhandlet i artikel 5, nr. 1), litra a), i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, hvis den foreholdte adfærd kan anses for en tilsidesættelse af de kontraktmæssige forpligtelser, således som disse kan fastlægges under hensyntagen til kontraktens genstand.

⁽¹⁾ EUT C 101 af 6.4.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Jetair NV og BTW-eenheid BTWE Travel4you mod FOD Financiën (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgien)

(Sag C-599/12) ⁽¹⁾

(Moms — særordning for rejsebureauer — transaktioner foretaget uden for Den Europæiske Union — sjette direktiv 77/388/EØF — artikel 28, stk. 3 — direktiv 2006/112/EF — artikel 370 — »standstill«-klausul — ændring af den nationale lovgivning, mens fristen for gennemførelse løber)

(2014/C 135/11)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Jetair NV og BTW-eenheid BTWE Travel4you

Sagsøgt: FOD Financiën

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — fortolkning af artikel 49 TEUF og 63 TEUF, samt artikel 26, stk. 3, og artikel 28, stk. 3, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1) — fortolkning og gyldighed af artikel 153, 309 og 370 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — særordning for rejsebureauer — levering af tjenesteydelser, der indebærer benyttelse af andre afgiftspligtige til gennemførelse af transaktioner uden for Unionen — uden fritagelse — lighedsprincippet, princippet om momsens neutralitet og proportionalitetsprincippet

Konklusion

- 1) Artikel 28, stk. 3, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, og artikel 370 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem er ikke til hinder for, at en medlemsstat før den 1. januar 1978 i gennemførelsesperioden for sjette direktiv 77/388 indfører en bestemmelse, der ændrer den eksisterende lovgivning ved at pålægge merværdiafgift på rejsebureauernes transaktioner vedrørende rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.
- 2) En medlemsstat tilsidesætter ikke artikel 309 i direktiv 2006/112 ved ikke at ligestille rejsebureauers ydelser med formidlers ydelser, som er fritaget, når de vedrører rejser gennemført uden for Den Europæiske Union, og ved at pålægge merværdiafgift på disse ydelser, hvis de pålagde merværdiafgift på sådanne ydelser den 1. januar 1978.
- 3) Artikel 370 i direktiv 2006/112, sammenholdt med bilag X, del A, nr. 4), til dette direktiv, er ikke i strid med EU-retten, idet den giver medlemsstaterne mulighed for at fortsætte med at pålægge afgift på rejsebureauers ydelser i forbindelse med rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.
- 4) En medlemsstat tilsidesætter ikke EU-retten og særligt ligheds- og proportionalitetsprincippet og princippet om merværdiafgiftens neutralitet ved at behandle rejsebureauer som omhandlet i artikel 26, stk. 1, i sjette direktiv 77/388 og artikel 306 i direktiv 2006/112 forskelligt fra formidlere og ved at fastsætte en bestemmelse, såsom den i kongelig bekendtgørelse af 28. november 1999 fastsatte, hvorefter alene rejsebureauers ydelser og ikke formidlers ydelser er afgiftspligtige, når de angår rejser gennemført uden for Den Europæiske Union.

(¹) EUT C 86 af 23.3.2013.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 13. marts 2014 — Global Trans Lodzhistik OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Stoliczna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Sofia-grad — Bulgarien)

(Forenede sager C-29/13 og C-30/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — EF-toldkodeksen — artikel 243 og 245 — forordning (EØF) nr. 2454/93 — artikel 181a — afgørelse, der kan anfægtes ved et søgsmål — formaliteten med hensyn til et søgsmål uden forudgående administrativ klage — princippet om overholdelse af retten til forsvar)

(2014/C 135/12)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Sofia-grad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Global Trans Lodzhistik OOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Stolichna

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Sofia-grad — fortolkning af artikel 243 og 245 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1) og artikel 181a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — princippet om ret til forsvar og om retskraft — ret til at anfægte en afgørelse fra toldmyndigheden om efteropkrævning af toldskyld, selv hvis nævnte myndighed har truffet endelige afgørelser — formaliteten med hensyn til et søgsmål uden forudgående administrativ klage — toldmyndighedens afgørelse truffet under tilsidesættelse af proceduremæssige krav — rettens forpligtelse til i et sådant tilfælde at træffe afgørelse i søgsmålet uden at tage hensyn til forpligtelsen til først at anfægte afgørelsen administrativt

Konklusion

- 1) En afgørelse som en af de i hovedsagerne omtvistede, hvis formål er en berigtigelse i henhold til artikel 30, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 82/97 af 19. december 1996, af toldværdien for varer, hvilket medfører underretning til klarereren om efteropkrævning af merværdiafgift, udgør en anfægtelig retsakt i henhold til artikel 243 i forordning nr. 2913/92. Henset til de almindelige principper om overholdelse af retten til forsvar og retskraft er artikel 245 i forordning nr. 2913/92 for det andet ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omtvistede, der fastsætter to særskilte klageadgange for at anfægte toldmyndighedernes afgørelser, eftersom denne lovgivning hverken rammer ækvivalensprincippet eller effektivitetsprincippet.
- 2) Artikel 243 i forordning nr. 2913/92 underkaster ikke en anfægtelse for domstolene af afgørelser vedtaget i henhold til artikel 181a, stk. 2, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 3254/94, en betingelse om, at de administrative klageadgange, der er åbne i forhold til disse afgørelser, først er udtømt.
- 3) Artikel 181a, stk. 2, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 3254/94, skal fortolkes således, at en afgørelse, der vedtages i henhold hertil, skal anses for endelig og kan anfægtes for en uafhængig retsinstans, selv når den er vedtaget under tilsidesættelse af den berørte persons ret til at blive hørt eller fremsætte indsigelser.
- 4) I tilfælde af en tilsidesættelse af den berørte persons ret til at blive hørt og fremsætte indsigelser som omhandlet i artikel 181a, stk. 2, i forordning nr. 2454/93, som ændret ved forordning nr. 3254/93, tilkommer det den nationale ret under hensyntagen til de særlige omstændigheder i den konkrete sag, den behandler, og i betragtning af ækvivalens- og effektivitetsprincipperne at afgøre, om den, når en afgørelse, som er vedtaget under tilsidesættelse af princippet om overholdelse af retten til at blive hørt, skal annulleres af denne årsag, er forpligtet til at træffe afgørelse i et søgsmål, der er anlagt til prøvelse af denne afgørelse, eller om den kan tilbagesende sagen til den kompetente administrative myndighed.

(¹) EUT C 108 af 13.4.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Małgorzata Nierodzik mod Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Rejonowy w Białymstoku — Polen)

(Sag C-38/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — § 4 — begrebet »ansættelsesvilkår« — opsigelsesvarsel for en tidsbegrænset ansættelseskontrakt — forskelsbehandling i forhold til fastansatte)

(2014/C 135/13)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Białymstoku

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Małgorzata Nierodzik

Sagsøgt: Samodzielny Publiczny Psychiatryczny Zakład Opieki Zdrowotnej im. dr Stanisława Deresza w Choroszczy

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Sąd Rejonowy w Białymstoku — fortolkning af artikel 1 i Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43), og af § 1 og 4 i bilaget til dette direktiv — nationale retsforordninger der forskriver mindre fordelagtige opsigelsesvarsler for kontrakter om tidsbegrænset ansættelse end for kontrakter om tidsubegrænset ansættelse

Konklusion

§ 4, stk. 1, i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er opført som bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der for så vidt angår opsigelsen af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter af mere end seks måneders varighed gør det muligt at anvende et fast opsigelsesvarsel på to uger uden hensyn til arbejdstagerens anciennitet, mens opsigelsesvarsel for tidsubegrænsede ansættelser afhænger af arbejdstagerens anciennitet og kan andrage fra to uger op til tre måneder, når disse to kategorier af arbejdstagere befinder sig i sammenlignelige situationer.

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Posteshop SpA — Divisione Franchising Kipoint mod Autorità garante della concorrenza e del mercato og Presidenza del Consiglio dei Ministri (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-52/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/114/EF — begreberne »vildledende reklame« og »sammenlignende reklame« — national lovgivning om fastsættelse af vildledende reklame og ulovlig sammenlignende reklame som to forskellige ulovlige handlinger)

(2014/C 135/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Posteshop SpA — Divisione Franchising Kipoint

Sagsøgte: Autorità garante della concorrenza e del mercato og Presidenza del Consiglio dei Ministri

Procesdeltagere: Cg srl og Tacoma srl

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Consiglio di Stato — fortolkning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame (EUT L 376, s. 21) — urimelig handelspraksis mellem erhvervsdrivende — begrebet »vildledende og sammenlignende reklame« — national lovgivning, der ikke blot forbyder reklamer, der både er vildledende og sammenlignende, men ligeledes anser vildledende reklame og sammenlignende reklame for to særskilte overtrædelser

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame skal for så vidt angår beskyttelse af erhvervsdrivende fortolkes således, at det omhandler vildledende reklame og ulovlig sammenlignende reklame som to selvstændige overtrædelser, og at det for at forbyde og sanktionere en vildledende reklame ikke er nødvendigt, at denne vildledende reklame ligeledes udgør en ulovlig sammenlignende reklame.

(¹) EUT C 123 af 27.4.2013.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 13. marts 2014 — FIRIN OOD mod Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad Veliko Tarnovo — Bulgarien)

(Sag C-107/13) (¹)

(Det fælles merværdiafgiftssystem — fradrag for indgående afgift — forudbetaling — nægtelse af fradrag — svig — berigtigelse af momsfradrag, når den afgiftspligtige ydelse ikke leveres — betingelser)

(2014/C 135/15)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad Veliko Tarnovo

Parter i hovedsagen

Sagsøger: FIRIN OOD

Sagsøgt: Direktor na Direktsia »Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika« Veliko Tarnovo pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Administrativen sad Veliko Tarnovo — fortolkning af artikel 168, litra a), sammenholdt med artikel 65, artikel 90, stk. 1, artikel 185, stk. 1, samt artikel 205, sammenholdt med artikel 168, litra a), og artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) — princippet om momsens neutralitet, effektivitetsprincippet og proportionalitetsprincippet — fradrag for indgående afgift — akontobetaling for varer, der er klart bestemt inden leveringen — nægtelse af fradrag ved akontoopkrævning når der ikke er sket levering af varer — leverandørens mulighed for at berigtige det oprindeligt foretagne fradrag og indvirkningen på nægtelse af at indrømme et sådant fradrag — nægtelse af momsfradrag for adressaten for en levering på grund af det solidariske ansvar hvorefter en anden person end den afgiftspligtige pålægges afgiftsskylden — udpegelse af den solidarisk ansvarlige person på grundlag af formodninger baseret på civilretlige retsinstitutter

Konklusion

Artikel 65, artikel 90, stk. 1, artikel 168, litra a), artikel 185, stk. 1, og artikel 193 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de kræver, at det fradrag for merværdiafgift, som modtageren af en faktura udstedt med henblik på forudbetaling for levering af varer kan foretage, skal reguleres, når denne levering under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke gennemføres, skønt leverandøren fortsat er pligtig at betale denne afgift og ikke har tilbagebetalt forudbetalingen.

(¹) EUT C 129 af 4.5.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV mod ILME GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landgericht Köln — Tyskland)

(Sag C-132/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — direktiv 2009/95/EF — begrebet »elektrisk materiel« — CE-overensstemmelsesmærkning — stikhuse til flerpoledede stik)

(2014/C 135/16)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV

Sagsøgt: ILME GmbH

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landgericht Köln — fortolkning af artikel 1, 8 og 10 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser samt bilag II, IV og III hertil (EUT L 374, s. 10) — begrebet »elektrisk materiel« — forbud mod at anbringe overensstemmelsesmærkningen »CE« på huse til flerpoledede stik, der sælges separat

Konklusion

Artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/95/EF af 12. december 2006 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elektrisk materiel bestemt til anvendelse inden for visse spændingsgrænser skal fortolkes således, at stikhuse til flerpoledede stik til industriel anvendelse, som de i hovedsagen omhandlede, er omfattet af begrebet »elektrisk materiel« som omhandlet i denne bestemmelse og dermed skal være forsynet med CE-mærkning, for så vidt som deres korrekte indbygning i overensstemmelse med deres formål på ingen måde kan ændre deres overensstemmelse med de sikkerhedskrav, der lå til grund for kontrollen af dem.

(¹) EUT C 164 af 8.6.2013.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 13. marts 2014 — Società Italiana Commercio e Servizi srl, i likvidation (SICES) m.fl. mod Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria regionale di Mestre-Venezia — Italien)

(Sag C-155/13) ⁽¹⁾

(Landbrug — forordning (EF) nr. 341/2007 — artikel 6, stk. 4 — toldkontingenter — hvidløg fra Kina — importlicenser — den uoverdragelige karakter af rettigheder afledt af visse importlicenser — omgåelse — misbrug af rettighed)

(2014/C 135/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria regionale di Mestre-Venezia

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Società Italiana Commercio e Servizi srl (SICES), i likvidation, Agrima KG D. Gritsch Herbert & Gritsch Michael & Co., Agricola Lusia srl, Romagnoli Fratelli SpA, Agrimediterranea srl, Parini Francesco, Duoccio srl, Centro di Assistenza Doganale Triveneto Service srl, Novafruit srl og Evergreen Fruit Promotion srl

Sagsøgt: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Venezia

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Commissione Tributaria Regionale di Mestre-Venezia — fortolkning af artikel 6 i Kommissionens forordning (EF) nr. 341/2007 af 29. marts 2007 om åbning og forvaltning af toldkontingenter og om indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg og visse andre landbrugsprodukter importeret fra tredjelande (EUT L 90, s. 12) — ingen overdragelse af rettigheder i henhold til A-licenser — selskaber, der er indehavere af importlicenser, og som før enhver indførelse har købt kinesisk hvidløg af et selskab, der ikke er indehaver af sådanne licenser, og som efter betaling af den skyldige told har videresolgt hvidløget til selvsamme selskab

Konklusion

Artikel 6, stk. 4, i Kommissionens forordning (EF) nr. 341/2007 af 29. marts 2007 om åbning og forvaltning af toldkontingenter og om indførelse af en ordning med importlicenser og oprindelsescertifikater for hvidløg og visse andre landbrugsprodukter importeret fra tredjelande skal fortolkes således, at bestemmelsen i princippet ikke er til hinder for transaktioner, hvorved en importør, som er indehaver af importlicenser med nedsat told, uden for Den Europæiske Union køber en vare hos en erhvervsdrivende, som selv er en traditionel importør som omhandlet i denne forordnings artikel 4, stk. 2, men som har opbrugt sine egne importlicenser med nedsat told, og derpå videresælger varen til den erhvervsdrivende efter at have indført den til Unionen. Sådanne transaktioner udgør imidlertid et misbrug af rettigheder, såfremt de i det væsentlige med det formål at opnå præferencetolden er blevet konstrueret kunstigt. Undersøgelsen af, om der foreligger misbrug, kræver, at den forelæggende ret tager hensyn til alle de faktiske omstændigheder og forhold i sagen, herunder alle kommercielle transaktioner forud for eller efter den pågældende indførsel.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 13. marts 2014 — Antonio Márquez Samohano mod Universitat Pompeu Fabra (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona — Spanien)

(Sag C-190/13) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — direktiv 1999/70/EF — rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP — universiteter — eksterne lektorer — flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — § 5, stk. 1 — foranstaltninger med henblik på at undgå misbrug af tidsbegrænsede ansættelseskontrakter — begrebet »objektive omstændigheder«, der kan begrunde sådanne kontrakter — § 3 — begrebet »tidsbegrænsede ansættelseskontrakter« — sanktioner — ret til erstatning — forskellig behandling af fastansatte)

(2014/C 135/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Social n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Antonio Márquez Samohano

Sagsøgt: Universitat Pompeu Fabra

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Juzgado de lo Social n. 3 de Barcelona — fortolkning af § 3 og § 5 i bilag til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP (EFT L 175, s. 43) — ansættelseskontrakter, der indgås med offentlige myndigheder — universitetsprofessorer — ingen foranstaltninger med henblik på at undgå misbrug af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter

Konklusion

§ 5 i rammeaftalen om tidsbegrænset ansættelse, der blev indgået den 18. marts 1999, og som er indeholdt i bilaget til Rådets direktiv 1999/70/EF af 28. juni 1999 om rammeaftalen vedrørende tidsbegrænset ansættelse, der er indgået af EFS, UNICE og CEEP, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter universiteterne kan foretage en fornyelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter, som er indgået med eksterne lektorer, uden nogen begrænsning af den maksimale samlede varighed eller antallet af de gange, sådanne kontrakter kan fornyes, forudsat at sådanne kontrakter er begrundet i objektive omstændigheder som omhandlet i rammeaftalens § 5, stk. 1, litra a), hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Det påhviler imidlertid også denne ret konkret at kontrollere, at den i hovedsagen omhandlede fornyelse af flere på hinanden følgende tidsbegrænsede ansættelseskontrakter rent faktisk havde til formål at dække midlertidige behov, og at en lovgivning som den i hovedsagen omhandlede ikke reelt blev anvendt til at dække faste og varige behov for rekruttering af undervisningspersonale.

⁽¹⁾ EUT C 189 af 29.6.2013.

**Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 13. marts 2014 — Finanzamt Saarlouis mod Heinz Malburg
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesfinanzhof — Tyskland)**

(Sag C-204/13) ⁽¹⁾

(Afgifter — merværdiafgift — fradragsrettens indtræden og omfang — en selskabsdeltagers opløsning af et selskab — erhvervelse af en del af dette selskabs klientgrundlag — apportindskud i et andet selskab — betaling af indgående afgift — mulighed for fradrag)

(2014/C 135/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Saarlouis

Sagsøgt: Heinz Malburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Bundesfinanzhof — fortolkning af artikel 4, stk. 1 og 2, og af artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT L 145, s. 1) — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag — fradragsrettens indtræden og omfang — et opløst selskabs selskabsdeltagers erhvervelse af en del af selskabets klientgrundlag med henblik på at indskyde det som naturalapport i et nyt selskab — mulighed for fradrag for indgående afgift

Konklusion

Artikel 4, stk. 1 og 2, samt artikel 17, stk. 2, litra a), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 95/7/EF af 10. april 1995, skal, henset til princippet om merværdiafgiftens neutralitet, fortolkes således, at en selskabsdeltager i et privatretligt skatterådgivningsselskab, der af dette selskab erhverver en del af dets klientgrundlag med det ene formål direkte derefter at stille klientgrundlaget vederlagsfrit til rådighed for et nystiftet privatretligt skatterådgivningsselskab, som han ejer den afgørende andel i, med henblik på det nye selskabs erhvervsmæssige udnyttelse heraf, uden at dette klientgrundlag dog herved indgår i det nystiftede selskabs formue, ikke har ret til at fradrage den indgående merværdiafgift på erhvervelsen af det omhandlede klientgrundlag.

⁽¹⁾ EUT C 178 af 22.6.2013.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den
22. januar 2014 — Ryanair Ltd mod PR Aviation BV**

(Sag C-30/14)

(2014/C 135/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ryanair Ltd

Sagsøgt: PR Aviation BV

Præjudicielt spørgsmål

Har [databasedirektivet] ⁽¹⁾ også virkning for online-databaser, som ikke i henhold til direktivets kapitel II er ophavsretligt beskyttet og heller ikke i henhold til kapitel III er beskyttet af en sui generis-ret, i den forstand, at adgangen til at benytte sådanne databaser i henhold til [databasedirektivets] artikel 6, stk. 1, og artikel 8, sammenholdt med artikel 15 (anvendt direkte eller analogt) ikke kan begrænses ved aftale?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/9/EF af 11.3.1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77, s. 20).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 27. januar 2014 — Minister Finansów mod Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

(Sag C-42/14)

(2014/C 135/21)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister Finansów

Sagsøgt: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 14, stk. 1, artikel 15, stk. 1, og artikel 24, stk. 1, i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ (EUT L 347, s. 1, med senere ændringer; herefter »direktiv 2006/112«) fortolkes således, at der er tale om levering af elektricitet, varme og vand samt affaldsrenovation fra udlejer til lejer, som er den direkte bruger af disse goder og tjenesteydelser, når disse goder og tjenesteydelser leveres til den pågældende ejendom af tredjemænd, hvis speciale de hører under, og udlejer er part i de pågældende leveringsaftaler og alene opkræver de afholdte udgifter hos lejer, der er den faktiske bruger af disse goder og tjenesteydelser?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Forhøjer de udgifter, som lejer har afholdt til elektricitet, varme, vandforsyning og affaldsrenovation vedrørende lokalerne, afgiftsgrundlaget (husleje) i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 73 i direktiv 2006/112, ved udlejning, eller udgør de omhandlede leveringer [af goder] og tjenesteydelser særskilte ydelser i forhold til ydelsen »udlejning af lokaler«?

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia de Cartagena (Spanien) den 3. februar 2014 — Finanmadrid E.F.C, SA mod Jesús Vicente Albán Zambrano m.fl.

(Sag C-49/14)

(2014/C 135/22)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia de Cartagena

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanmadrid E.F.C, SA

Sagsøgte: Jesús Vicente Albán Zambrano, María Josefa García Zapata, Jorge Luis Albán Zambrano og Miriam Elisabeth Caicedo Merino

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 93/13⁽¹⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den gældende spanske betalingspåkravsprocedure, LEC's artikel 815 og 816, hvori der ikke er fastsat en obligatorisk kontrol af urimelige kontraktvilkår eller forelæggelse for en dommer, medmindre justitssekretæren finder det nyttigt eller skyldnerne fremsætter indsigelse, fordi lovgivningen vanskeliggør eller forhindrer en ex officio domstolskontrol af kontrakter, der kan indeholde urimelige vilkår?
- 2) Skal direktiv 93/13 fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den spanske, der ikke gør det muligt ex officio inden indledningen af den efterfølgende fuldbyrdelsessag at prøve fuldbyrdelsesgrundlaget — et dekret, der er afsagt af justitssekretæren, og som afslutter betalingspåkravsproceduren — eller spørgsmålet, om der foreligger urimelige vilkår i den kontrakt, der udgjorde grundlaget for afsigelsen af det dekret, der begæres fuldbyrdet, idet det i national ret bestemmes, at der foreligger en retskraftig afgørelse, jf. LEC's artikel 551 og 552, sammenholdt med artikel 816, stk. 2?
- 3) Skal Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder⁽²⁾ fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning såsom en regulering af betalingspåkravsproceduren og af fuldbyrdelsen af retsdokumenter, hvori der ikke er fastsat en domstolskontrol for alle tilfælde i anerkendelsesfasen, og som heller ikke gør det muligt for dommeren i fuldbyrdelsesfasen at prøve det, justitssekretæren har truffet afgørelse om?
- 4) Skal Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning, der ikke gør det muligt ex officio at prøve overholdelsen af retten til at blive hørt, fordi der foreligger en retskraftig afgørelse?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

⁽²⁾ EFT 2000 C 364, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia Madrid (Spanien) den 5. februar 2014 — Rafael Villafañez Gallego og María Pérez Anguio mod Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

(Sag C-54/14)

(2014/C 135/23)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia n° 34 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Rafael Villafañez Gallego og María Pérez Anguio

Sagsøgt: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 93/13 ⁽¹⁾ af 5. april 1993 fortolkes således, at en mellem en bank og en låntagende forbruger indgået aftale — der, ud over at ændre betingelserne vedrørende grænserne for rentesatserne, pålægger forbrugeren omkostningerne ved en ændring af notardokumenterne om en låneaftale og oprettelse af pant mellem banken og forbrugeren, når ændringen er blevet tilbudt af banken som en af to alternative muligheder for at ændre pantelånets økonomiske betingelser og er blevet accepteret frivilligt af forbrugeren, som følge af den aftale, der var nået efter forhandlinger [org. s. 15] mellem banken og den gensidige socialsikringskasse, som forbrugeren er medlem af, til gavn for medlemmerne og i deres interesse — skal anses for et individuelt forhandlet kontraktvilkår?
- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal artikel 3, stk. 1, sammenholdt med artikel 6, stk. 1, i direktiv 93/13/EØF da fortolkes således, for så vidt angår kontraktvilkårets eventuelle urimelige karakter, at disse bestemmelser under hensyn til formålet med og genstanden for den aftale, der er indgået mellem banken og den gensidige socialsikringskasse, er til hinder for en aftale som beskrevet i det foregående spørgsmål?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout (Belgien)
den 5. februar 2014 — Openbaar Ministerie mod Marc Emiel Melanie De Beuckeleer m.fl.**

(Sag C-56/14)

(2014/C 135/24)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Turnhout

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Openbaar Ministerie

Sagsøgte: Marc Emiel Melanie De Beuckeleer, Michiel Martinus Zeeuws og Staalbeton NV/SA

Præjudicielt spørgsmål

Er forpligtelsen til at afgive en forudgående Limosaerklæring for arbejdstagere som omhandlet i artikel 137 til 152 i rammeloven af 27. december 2006 uforenelig med den ved artikel 49 EF og artikel 56 TEUF sikrede frie udveksling af tjenesteydelser?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento (Italien) den 7. februar 2014 — Orizzonte Salute — Studio Infermieristico Associato mod Azienda Pubblica di Servizi alla persona »San Valentino« m.fl.

(Sag C-61/14)

(2014/C 135/25)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Orizzonte Salute — Studio Infermieristico Associato

Sagsøgt: Azienda Pubblica di Servizi alla persona »San Valentino« — Città di Levico Terme, Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri og Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento

Øvrig part i sagen: Associazione Infermieristica D & F. Care

Præjudicielt spørgsmål

Er principperne i Rådets direktiv 89/665/EØF af 21. december 1989⁽¹⁾, med senere ændringer og tilføjelser, om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter, som ændret ved Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992⁽²⁾ [og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007⁽³⁾], til hinder for nationale bestemmelser, såsom artikel 13, stk. 1a, 1c og 6a, samt artikel 14, stk. 3b, i dekret fra republikkens præsident nr. 115 af 30. maj 2002 (som ændret ved efterfølgende lovindgreb), der fastsætter høje retsafgifter for forvaltningsretlige sager vedrørende offentlige kontrakter?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/665/EØF af 21.12.1989 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelsen af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige indkøbs- samt bygge- og anlægskontrakter (EFT L 395, s. 33).

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/50/EØF af 18.6.1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT L 209, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/66/EF af 11.12.2007 om ændring af Rådets direktiv 89/665/EØF og 92/13/EØF for så vidt angår forbedring af effektiviteten af klageprocedurerne i forbindelse med indgåelse af offentlige kontrakter (EUT L 335, s. 31).

Sag anlagt den 10. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Franske Republik

(Sag C-63/14)

(2014/C 135/26)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens/Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 288, stk. 4, TEUF og artikel 3, 4 og 5 i Kommissionens afgørelse 2013/435/EU af 2. maj 2013 om statsstøtte SA.22843 iværksat af Frankrig til Société Nationale Corse Méditerranée og Compagnie Méridionale de Navigation⁽¹⁾, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle nødvendige foranstaltninger for hos støttemodtageren at tilbagesøge den støtte, som i nævnte afgørelses artikel 2, stk. 1, er blevet erklæret ulovlig og uforenelig med det indre marked, idet den ikke inden for den fastsatte frist har annulleret alle udbetalinger af den i nævnte artikel 2, stk. 1, omhandlede støtte, og idet den ikke inden for den fastsatte frist har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, der er truffet for at efterkomme denne afgørelse.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen, inden for hvilken Den Franske Republik skulle have tilbagesøgt den støtte, som ulovligt er blevet udbetalt til SNCM, udløb fire måneder efter meddelelsen af afgørelsen.

⁽¹⁾ EUT L 220, s. 20.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu (Portugal) den 10. februar 2014 — Agrocamulo — Empreendimentos Agropecuários do Camulo SA mod Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

(Sag C-70/12)

(2014/C 135/27)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Administrativo e Fiscal de Viseu

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Agrocamulo — Empreendimentos Agropecuários do Camulo SA

Sagsøgt: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas, IP (IFAP)

Præjudicielt spørgsmål

Henset til, at Ministério da Agricultura, do Desenvolvimento Rural e das Pescas, (ministeriet for landbrug, udvikling af landdistrikter og fiskeri), IFAP — Instituto de Financiamento de Agricultura e Pescas, IP, (finansieringsinstituttet for landbrug og fiskeri), IP har fastslået, at »der kun kan ydes eksportrestitutioner for produkter, der henhører under:

- varekode 0207 12 10 9900 i nomenklaturen for eksportrestitutioner, dvs. de såkaldte »70 pct.-høns«, hvis brystbensspids, lårben og skinneben ikke er fuldstændig forbenede, eller
- varekode 0207 12 10 9190 i nomenklaturen for eksportrestitutioner, dvs. de såkaldte »65 pct.-høns«, hvis brystbensspids, lårben og skinneben ikke er fuldstændig forbenede«, og at den af virksomheden faktisk foretagne udførsel omfattede udsætterhøns (æglæggende høns, der slagtes ved læggeperiodens afslutning, hvor deres knogler er fuldstændig forbenede), henhører produktet »udsætterhøns« da under varebeskrivelsen »I andre tilfælde« under varekode 0207 12 10 9900 og 0207 12 90 9190 som beskrevet i bilag I til forordning (EØF) nr. 3846/87 ⁽¹⁾, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2319/2002 ⁽²⁾ af 13. december 2002, Kommissionens forordning (EF) nr. 2180/2003 ⁽³⁾ af 5. december 2003, Kommissionens forordning (EF) nr. 2199/2004 ⁽⁴⁾ af 10. december 2004 og ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2091/2005 ⁽⁵⁾ af 15. december 2005 om offentliggørelse for henholdsvis 2003, 2004, 2005 og 2006 af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter?

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 3846/87 af 17.12.1987 om fastsættelsen af nomenklaturen over eksportrestitutioner for landbrugsprodukter (EFT L 366, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 325, s. 35.

⁽³⁾ EUT L 335, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 380, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 343, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia e Instrucción nº 3 de Ávila (Spanien) den 11. februar 2014 — Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA mod Francisco Javier Rodríguez Barbero og María Ángeles Barbero Gutiérrez

(Sag C-75/14)

(2014/C 135/28)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ávila

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Banco de Caja España de Inversiones, Salamanca y Soria, SA

Sagsøgte: Francisco Javier Rodríguez Barbero og María Ángeles Barbero Gutiérrez

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en national retsinstans tager stilling til, om der foreligger et urimeligt kontraktvilkår om morarenter på boliglån, skal den da, i overensstemmelse med Rådets direktiv 93/13/EØF⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet, fastslå, at det pågældende kontraktvilkår er ugyldigt og ikke bindende, eller skal den tilpasse vilkåret om renter og pålægge rekvirenten eller långiveren at foretage en fornyet beregning af renterne?
- 2) Udgør den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 ikke blot en klar begrænsning af forbrugerbeskyttelsen, når retten herved underforstået pålægges en forpligtelse til at tilpasse et urimeligt vilkår om morarenter ved at foretage en genberegning af de fastsatte renter og opretholde gyldigheden af en urimelig bestemmelse i stedet for at erklære dette kontraktvilkår for ugyldigt og ikke bindende for forbrugeren?
- 3) Er den anden overgangsbestemmelse i lov nr. 1 af 14. maj 2013 i strid med Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbruger aftaler, herunder især direktivets artikel 6, stk. 1, idet den er til hinder for anvendelsen af ækvivalens- og effektivitetsprincippet på forbrugerbeskyttelsesområdet og ikke giver mulighed for at anvende den sanktion, hvorved urimelige kontraktvilkår om morarenter, som er fastsat i aftaler om boliglån, der er indgået inden ikrafttrædelsen af lov nr. 1 af 14. maj 2013, erklæres for ugyldige og uden bindende virkning?

⁽¹⁾ EFT L 95, s. 29.

Sag anlagt den 21. februar 2014 — Europa-Kommissionen mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-88/14)

(2014/C 135/29)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved B. Smulders, B. Martenczuk og G. Wils, som befuldmægtigede)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Såvel artikel 1, nr. 1), som artikel 1, nr. 4), for så vidt som sidstnævnte indfører en ny artikel 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav⁽¹⁾, annulleres.
- Det fastslås, at virkningerne af de annullerede bestemmelser og enhver heraf udledt gennemførelsesforanstaltning opretholdes, indtil disse inden for en rimelig tidsramme erstattes af retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaten, som fortolket i Domstolens dom.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Subsidiært, for det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at de ovennævnte bestemmelser ikke kan udskilles fra resten af den anfægtede forordning, har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, annulleres.

- Det fastslås, at virkningerne af den annullerede forordning og enhver heraf udledt gennemførelsesforanstaltning opretholdes, indtil disse inden for en rimelig tidsramme erstattes af retsakter, der er vedtaget i henhold til traktaten, som fortolket i Domstolens dom.
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har nedlagt påstand om, at såvel artikel 1, nr. 1), som artikel 1, nr. 4), for så vidt som sidstnævnte indfører en ny artikel 4b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1289/2013 af 11. december 2013 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, annulleres. For det tilfælde, at Domstolen måtte fastslå, at ovennævnte bestemmelser ikke kan udskilles fra resten af den anfægtede forordning, har Kommissionen subsidiært nedlagt påstand om, at hele forordningen annulleres.

Kommissionen er af den opfattelse, at de pågældende bestemmelser er uforenelige med artikel 290 TEUF og 291 TEUF, for så vidt som de foreskriver, at der anvendes delegerede retsakter, eftersom de omhandlede delegerede retsakter ikke supplerer eller ændrer den lovgivningsmæssige retsakt, men gennemfører den.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 74.

Appel iværksat den 4. marts 2014 af Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, SA til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. januar 2014 i sag T-134/12, Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT mod Kommissionen

(Sag C-102/14 P)

(2014/C 135/30)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Investigación y Desarrollo en Soluciones y Servicios IT, S.A. (ved advokat M. Jiménez Perona)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelse afsagt af Retten (Anden Afdeling) den 13. januar 2014 i sag T-134/12 ophæves i det hele, for så vidt som afviste annullationssøgsmålet.
- Subsidiært ophæves en eller flere dele af nævnte kendelse:
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår den støtte, der er modtaget for de projekter, som er anført på første side i stævningen i annullationssøgsmålet.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende projektet *BeyWatch*.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende projektet *Indect*.
 - Kendelsen ophæves for så vidt angår de afviste påstande om erstatning vedrørende de øvrige projekter.
- Kendelsen hjemvises i det hele til Retten med henblik på, at denne træffer afgørelse om sagens realitet.
- Subsidiært hjemvises en eller flere dele af kendelsen, som efter Domstolens opfattelse skal realitetsprøves af Retten.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i den foreliggende sag og i sag T-134/12, der vedrører de samme anbringender.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten har begået en faktisk fejl i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse, idet den ikke har taget hensyn til visse af de dokumenter, som appellanten har fremlagt til støtte for søgsmålet. Appellanten er af den opfattelse, at Retten har set bort fra faktiske omstændigheder, udeladelser og dokumenter, som er af stor betydning for kendelsens begrundelse.

Retten har begået en retlig fejl i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse, idet den fandt, at det alene var retsmidlet i artikel 272 TEUF, der kunne anvendes, og ikke retsmidlet i artikel 263 TEUF.

Retten har begået en retlig fejl, idet den ikke har bedømt den omstændighed, at Kommissionen bragte appellanten i vildfarelse ved at lade forstå, at debetnotaerne udgjorde en endelig retsakt, som Kommissionen vedtog under udøvelse af sine egne beføjelser, og som derfor kunne påklages. Retten har tilsidesat lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling i artikel 20 [og 21] i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Retten har begået en retlig fejl i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse, idet den ikke har taget hensyn til de faktiske omstændigheder, udeladelser og dokumenter, som er omhandlet i de indledende punkter i appelskriftet.

Retten har begået en retlig fejl ved bedømmelsen af den manglende begrundelse og af den omstændighed, at Kommissionen ikke havde fremsat nogen bemærkninger til en stor del af de argumenter, som appellanten havde fremsat i forbindelse med annullationssøgsmålet.

Retten har i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse begået en faktuel og retlig fejl for så vidt angår afvisningen af påstandene om erstatning vedrørende projektet *BeyWatch*, hvilket bringer gennemførelsen heraf i fare. Appellanten har godtgjort, at søgsmålet om ansvar uden for kontraktforhold er velbegrunderet, og at samtlige de i Fællesskabets retspraksis fastsatte krav for at ifalde et sådant ansvar er opfyldt.

Retten har i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse begået en retlig fejl for så vidt angår afvisningen af påstandene om erstatning vedrørende projektet *Indect*, idet Retten fandt, at det eneste tilgængelige retsmiddel var at anlægge et søgsmål om ansvar i kontraktforhold, selv om det fremgår af Fællesskabets retspraksis, at et søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold udgør det eneste mulige retsmiddel med henblik på at pålægge Kommissionen erstatningsansvar for manglende begrundelse.

Retten har i forbindelse med bevisbedømmelsen i den appellerede kendelse begået en faktuel og retlig fejl for så vidt angår afvisningen af påstandene om erstatning vedrørende de øvrige projekter, idet Retten har udvidet sin kompetence, som om den havde ret til at handle *ex officio*.

Sag anlagt den 10. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Kongeriget Sverige

(Sag C-114/14)

(2014/C 135/31)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Enegren og L. Lozano Palacios)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 132, stk. 1, litra a), og artikel 135, stk. 1, litra h), i Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽¹⁾ af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, idet det ikke har fritaget posttjenester leveret af det offentlige postvæsen, og hertil knyttede leveringer af varer fra merværdiafgift, og idet det ikke har fritaget levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering på det nationale område, fra merværdiafgift.
- Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Europa-Kommissionen har anlagt sag mod Kongeriget Sverige i henhold til artikel 258 TEUF af følgende grunde:

Artikel 132, stk. 1, litra a), i direktiv 2006/112 bestemmer, at medlemsstaterne fritager levering af ydelser og dertil knyttede varer præsteret af det offentlige postvæsen.

Artikel 135, stk. 1, litra h), i direktiv 2006/112 bestemmer, at medlemsstaterne fritager levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering.

Kongeriget Sverige har tildelt Posten AB forsyningspligt, som medfører, at brugerne overalt på deres område til enhver tid har adgang til et udbud af posttjenester af nærmere fastlagt kvalitet til priser, der er overkommelige for alle brugere i overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF ⁽¹⁾ af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet.

Kommissionen er af den opfattelse, at Posten AB, som havde forsyningspligt i henhold til artikel 3 i direktiv 97/67, udgør et offentligt postvæsen i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 132 i direktiv 2006/112.

Kongeriget Sverige har undladt at fritage de posttjenester, der leveres af Posten AB, samt levering til pålydende værdi af postfrimærker, som kan anvendes til frankering på det nationale område, fra merværdiafgift.

⁽¹⁾ EUT L 347, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 15, s. 14.

Sag anlagt den 10. marts 2014 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik

(Sag C-116/14)

(2014/C 135/32)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved N. Yerrell og P. Guerra e Andrade, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 8, stk. 1, og 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/96/EF af 19. november 2008 om forvaltning af vejinfrastrukturens sikkerhed ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget og meddelt de krævede retningslinjer.
- Den Portugisiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 8, stk. 1, i direktiv 2008/96 bestemmer, at findes der ikke allerede retningslinjer, sikrer medlemsstaterne, at sådanne vedtages senest 19. december 2011 for at hjælpe de kompetente organer med at gennemføre dette direktiv.

Den Portugisiske Republik har endnu ikke vedtaget de omhandlede retningslinjer mere end to år efter udløbet af den frist, der er fastsat til vedtagelsen heraf.

Ifølge artikel 8, stk. 2, i direktiv 2008/96 meddeler medlemsstaterne Kommissionen disse retningslinjer senest tre måneder efter, at de er vedtaget.

Eftersom den portugisiske stat ikke har vedtaget disse retningslinjer, har den dermed tilsidesat den ovenfor nævnte meddelelsespligt.

⁽¹⁾ EUT L 319, s. 59.

Sag anlagt den 12. marts 2014 — Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-121/14)

(2014/C 135/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved M. Holt, som befuldmægtiget, og barrister D.J. Rhee)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Artikel 29 og bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1316/2013 ⁽¹⁾ af 11. december 2013 om oprettelse af Connecting Europe-faciliteten, om ændring af forordning (EU) nr. 913/2010 og om ophævelse af forordning (EF) nr. 680/2007 og (EF) nr. 67/2010 annulleres, for så vidt som bestemmelserne heri rækker ud over London, som var korridor 2 i det oprindelige bilag til forordning (EU) nr. 913/2010 (der nu betegnes som Nordsøen — Middelhavskorridoren).
- Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

De af dette annulationssøgsmål omfattede bestemmelser i den anfægtede retsakt medfører en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 913/2010 af 22. september 2010 om et europæisk banenet med henblik på konkurrencebaseret godstransport ⁽²⁾, således at »de første godstogskorridorer« i bilaget til forordningen erstattes af et revideret sæt af »de første godstogskorridorer«, som anført i bilag II til den anfægtede retsakt.

En af virkningerne af denne ændring er, at det i Det Forenede Kongerige vil gøre det nødvendigt at deltage i etableringen af Nordsøen — Middelhavsgodstogskorridoren, hvilket medfører en forpligtelse til senest den 10. november 2016 at etablere ruter mellem andre medlemsstater i korridoren og London, og senest den 20. november 2018 ruter fra London til henholdsvis Glasgow, Edinburgh, Southampton og Felixstowe. Det Forenede Kongerige har ikke godkendt en sådan udvidelse af den relevante første godstogskorridor i forordning nr. 913/2010.

Det Forenede Kongerige har derfor nedlagt ovenstående påstande af følgende grunde:

- a) Udvidelserne af »de første godstogskorridorer«, som følger af den anfægtede retsakts artikel 29, opfylder de i artikel 170 TEUF fastsatte mål i forhold til den transeuropæiske transportpolitik. Da artikel 170-172 TEUF således udgør lex specialis for disse foranstaltninger, kan foranstaltningerne kun vedtages på grundlag af og i overensstemmelse med disse bestemmelser.
- b) Udvidelserne af »de første godstogskorridorer«, som følger af den anfægtede retsakts artikel 29, er a) projekter af fælles interesse (som omhandlet i artikel 171, stk. 1, TEUF), og b) vedrører territoriet for hver medlemsstat, som er forpligtet til at deltage i etableringen heraf. Udvidelserne er på grundlag heraf, for så vidt som de vedrører Det Forenede Kongerige, blevet vedtaget i strid med kravet om samtykke fra den berørte medlemsstat i artikel 172, stk. 2, TEUF.
- c) De bestemmelser i bilag II til den anfægtede retsakt, hvori det kræves, at Det Forenede Kongerige deltager i etableringen af Nordsøen — Middelhavskorridoren på dets område i) ud over London (dvs. til Glasgow, Edinburgh, Felixstowe og Southampton) eller ii) eller overhovedet, kan udskilles fra den øvrige del af bilag II. Desuden er bilag II til den anfægtede retsakt i sin helhed (og artikel 29 i den anfægtede retsakt) under alle omstændigheder adskilt fra og kan udskilles fra den øvrige del af forordningen.

⁽¹⁾ EUT L 348, s. 129.

⁽²⁾ EUT L 276, s. 22.

RET TEN

Rettens dom af 14. marts 2014 — Cemex m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-292/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2014/C 135/34)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cemex SAB, de CV (Monterrey, Mexico); New Sunward Holding BV (Amsterdam, Nederlandene); Cemex España, SA (Madrid, Spanien); Cemex Deutschland AG (Ratingen, Tyskland); Cemex UK (Egham, Det Forenede Kongerige); Cemex Czech Operations s.r.o. (Prag, Republikken Tjekkiet); Cemex France Gestion (Rungis, Frankrig); Cemex Austria AG (Langenzersdorf, Østrig) (ved advokaterne J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Duránte og B. Martínez Corral)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved É. Gippini Fournier, F. Castilla Contreras og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat J. Rivas Andrés)

Sagens genstand

Annul创新 af Kommissionens afgørelse K(2011) 2360 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Cemex SAB de CV, New Sunward Holding BV, Cemex España, SA, Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion og Cemex Austria AG betaler sagens omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Holcim (Deutschland) og Holcim mod Kommissionen

(Sag T-293/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2014/C 135/35)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Holcim (Deutschland) AG (Hamborg, Tyskland) og Holcim Ltd (Zürich, Schweiz) (ved advokaterne P. Niggemann og K. Gaßner)

Sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 2361 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag COMP/39.520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Holcim (Deutschland) AG og Holcim Ltd bærer deres egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Cementos Portland Valderrivas mod Kommissionen

(Sag T-296/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — beslutning om begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — tilstrækkeligt alvorlige indicer — domstolskontrol — proportionalitet)

(2014/C 135/36)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Cementos Portland Valderrivas, SA (Pampelune, Spanien) (ved advokaterne L. Ortiz Blanco, A. Lamadrid de Pablo og N. Ruiz García)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved F. Castilla Contreras, C. Urraca Caviedes og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Rivas)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 2368 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Cementos Portland Valderrivas, SA betaler sagens omkostninger, herunder dem, der vedrører sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Buzzi Unicem mod Kommissionen(Sag T-297/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2014/C 135/37)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Buzzi Unicem SpA (Casale Monferrato, Italien) (ved advokaterne C. Osti og A. Prastaro)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli, L. Malferrari og C. Hödlmayr, derefter ved L. Malferrari og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Merola)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 2356 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag COMP/39520 — Cement og dertil knyttede produkter)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Buzzi Unicem SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 226 af 30.7.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — HeidelbergCement mod Kommissionen(Sag T-302/11) ⁽¹⁾

(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)

(2014/C 135/38)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: HeidelbergCement AG (Heidelberg, Tyskland) (ved advokaterne U. Denzel, T. Holzmüller og P. Pichler)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 2361 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag COMP/39.520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) HeidelbergCement AG bærer sine egne omkostninger, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Italmobiliare mod Kommissionen**(Sag T-305/11) ⁽¹⁾****(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — princippet om god forvaltningsskik — begrundelsespligt — proportionalitet)****(2014/C 135/39)***Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Italmobiliare (Milano, Italien) (først ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene, G. Rizza og M. Piergiovanni, derefter ved advokaterne M. Siragusa, F. Moretti, L. Nascimbene og G. Rizza)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved B. Gencarelli, L. Malferrari, É. Gippini Fournier og C. Hödlmayr, derefter ved L. Malferrari, É. Gippini Fournier og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Malaguti)

Sagens genstand

Annul创新 af Kommissionens afgørelse K(2011) 2364 endelig af 30. marts 2011 om en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 (sag 39520 — Cement og lignende produkter).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Italmobiliare SpA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 6.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Schwenk Zement mod Kommissionen**(Sag T-306/11) ⁽¹⁾****(Konkurrence — administrativ procedure — begæring om oplysninger — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — begrundelsespligt — proportionalitet)****(2014/C 135/40)***Processprog: tysk***Parter**

Sagsøger: Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ved advokat M. Raible)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved M. Kellerbauer, R. Sauer og C. Hödlmayr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Böhlke)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2011) 2367 endelig af 30. marts 2011 vedrørende en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag COMP/39.520 — Cement og lignende produkter)

Konklusion

- 1) *Kommissionens afgørelse K(2011) 2367 endelig af 30. marts 2011 vedrørende en procedure i henhold til artikel 18, stk. 3, i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag COMP/39.520 — Cement og lignende produkter) annulleres for så vidt angår den 11. række af spørgsmål i det spørgeskema, som udgør forordningens bilag I.*
- 2) *Schwenk Zement KG bærer to tredjedele af sine egne omkostninger og betaler to tredjedele af Europa-Kommissionens omkostninger. Kommissionen bærer en tredjedel af sine egne omkostninger og betaler en tredjedel af Schwenk Zement KG's omkostninger.*
- 3) *I øvrigt frifindes Kommissionen.*

⁽¹⁾ EUT C 238 af 13.8.2011.

Rettens dom af 14. marts 2014 — Lardini mod KHIM (anbringelse af en blomst på et revers)

(Sag T-131/13) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — ansøgning om EF-varemærket, der består i anbringelse af en blomst på et revers — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2014/C 135/41)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Lardini Srl (Filottrano, Italien) (ved advokaterne P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi og N. Parrotta)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved P. Bullock og N. Bambara, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 13. december 2012 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 2578/2011-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et tegn, der består af anbringelse af en blomst på et revers, som EF-varemærke

Konklusion

- 1) *Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.*
- 2) *Lardini Srl betaler sagens omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 141 af 18.5.2013.

Rettens kendelse af 7. marts 2014 — FESI mod Rådet(Sag T-134/10) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — dumping — udvidelse af den endelige antidumpingtold indført på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao — forening, der repræsenterer uafhængige importører — ikke individuelt berørt — regelfastsættende retsakt, der omfatter gennemførelsesforanstaltninger — afvisning)

(2014/C 135/42)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne E. Vermulst og Y. van Gerven)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved J.P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede, bistået af advokat G. Berrisch og barrister N. Chesaites, og derefter ved J.P. Hix og B. Driessen, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet og M. França, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1294/2009 af 22. december 2009 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer fodtøj med overdel af læder med oprindelse i Vietnam og i Folkerepublikken Kina som udvidet til også at omfatte import af visse typer fodtøj med overdel af læder afsendt fra Macao SAR, uanset om den er angivet med oprindelse i Macao SAR eller ej, som følge af en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 384/96 (EUT L 352, s. 1).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Fédération européenne de l'industrie du sport (FESI) bærer sine egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 148 af 5.6.2010.

Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Magnesitas de Rubián m.fl. mod Kommissionen(Sag T-430/10) ⁽¹⁾

(Miljø — integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening — referencedokument om de bedste tilgængelige teknikker inden for cement-, kalk- og magnesiumoxidindustrierne — ufornuddent at træffe afgørelse — afslag — afkald — slettelse)

(2014/C 135/43)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Spanien), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Spanien) og Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Athen, Grækenland) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martínez-Lage Sobredo)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Alcover San Pedro, S. Petrova og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt en påstand om annullation af kapitel 3 i referencedokumentet om de bedste tilgængelige teknikker inden for cement-, kalk- og magnesiumoxidindustrierne (EUT C 166, s. 5) med overskriften »Magnesiumoxidindustrien (tørmetoden fra naturlig udvundet magnesit)« samt henvisninger til magnesiumoxidindustrien i det nævnte dokument, og subsidiært påstand om annullation af dokumentets afsnit 3.5.5.4.

Konklusion

- 1) Påstanden om, at det er ufornuddent at træffe afgørelse, tages ikke til følge.
- 2) Sag T-430/10 slettes af Rettens register.
- 3) Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA et Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki og Naftiliaki kai Emporiki Etaireia bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 317 af 20.11.2010.

Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Magnesitas de Rubián m.fl. mod Parlamentet og Rådet

(Sag T-158/11) ⁽¹⁾

(Miljø — integreret forebyggelse og reduktion af forurening — individuel afgørelse, der er indeholdt i artikel 13, stk. 7, i direktiv 2010/75/EU — påstand om, at det er ufornuddent at træffe afgørelse — forkastes — hævelse af sag — slettelse)

(2014/C 135/44)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøgere: Magnesitas de Rubián, SA (Incio, Spanien), Magnesitas Navarras, SA (Zubiri, Spanien) og Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia (Athen, Grækenland) (ved advokaterne H. Brokelmann og P. Martínez-Lage Sobredo)

Sagsøgte: Europa-Parlamentet (først ved M. Gómez-Leal, I. Anagnostopoulou og L. Visaggio, derefter ved M. Gómez-Leal og M. Visaggio, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Florindo Gijón og K. Michoel, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved A. Alcover San Pedro og L. Banciella Rodríguez-Miñón, derefter ved S. Petrova og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af den individuelle afgørelse, der er indeholdt i artikel 13, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334, s. 17) for så vidt denne skaber en forpligtelse for medlemsstaterne til at overholde konklusionerne om den bedste tilgængelige teknik, der er indeholdt i punkt 3.5 i referencedokumentet om bedste tilgængelige teknikker inden for cement-, kalk- og magnesiumoxidindustrierne (EUT C 166, s. 5) i betingelserne for de tilladelser, som de kompetente myndigheder udsteder til anlæg til fremstilling af magnesiumoxid, der i henhold til direktivet skal have en tilladelse

Konklusion

- 1) Påstanden om, at det er ufornuddent at træffe afgørelse, tages ikke til følge.
- 2) Sag T-158/11 slettes af Rettens register.

- 3) *Magnesitas de Rubián, SA, Magnesitas Navarras, SA og Ellinikoi Lefkolithoi Anonymos Metalleftiki, Viomichaniki, Naftiliaki kai Emporiki Etaireia* bærer deres egne omkostninger og betaler de omkostninger, som Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union har afholdt.
- 4) *Europa-Kommissionen* bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 7.5.2011.

Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Hemofarm mod KHIM — Laboratorios Diafarm (HEMOFARM)

(Sag T-411/11) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — tilbagetagelse af indsigelsen — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 135/45)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Hemofarm AD farmaceutsko-hemijska industrija Vršac (Vršac, Serbien) (ved advokat D. Cañadas Arcas)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret og intervenient ved Retten: Laboratorios Diafarm, SA (Barberà del Vallès, Spanien) (ved advokat E. Sugrañes Coca)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 17. maj 2011 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 298/2010-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Laboratorios Diafarm, SA og Hemofarm AD farmaceutsko-hemijska industrija Vršac

Konklusion

- 1) *Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.*
- 2) *Hemofarm AD farmaceutsko-hemijska industrija Vršac og Harmoniseringskontoret bærer hver deres egne omkostninger.*

⁽¹⁾ EUT C 311 af 22.10.2011.

Rettens kendelse af 7. marts 2014 — Eni mod Kommissionen

(Sag T-240/12 og T-211/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation — afgørelse, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — delvis annullation og ændring af Kommissionens afgørelse ved Retten — genoptagelse af sagens behandling — ny klagepunktsmeddelelse — afslutning af proceduren — uforment at træffe afgørelse)

(2014/C 135/46)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Eni SpA (Rom, Italien) (ved advokaterne G. M. Roberti og I. Perego)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, G. Conte, R. Striani og T. Vecchi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-240/12, en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i skrivelse af 23. april 2012, hvorved sagsøgeren blev meddelt Kommissionens hensigt om at genoptage proceduren og fremsende selskabet en ny klagepunktsmeddelelse, og i sag T-211/13, en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1200 endelig af 26. februar 2013 og K(2013) 1199 endelig af 27. februar 2013 om at genoptage proceduren og fremsende sagsøgeren en ny klagepunktsmeddelelse i sag AT. 40032 — BR/ESBR — Recidiv efter Rettens delvise annullation af Kommissionens beslutning K(2006) endelig af 29. november 2006 om en procedure i henhold til artikel 81 [EF] og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.638 — Butadien-gummi og styrenbutadien-gummi fremstillet ved emulsionspolymerisation).

Konklusion

- 1) Sag T-240/12 og T-211/13 forenes med henblik på kendelsen.
- 2) Det er ufornuddent at træffe afgørelse i de foreliggende sager.
- 3) Eni SpA og Europa-Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 217 af 21.7.2012.

Rettens kendelse af 7. marts 2014 — Versalis mod Kommissionen

(Forenede sager T-241/12 og T-210/13) ⁽¹⁾

(Konkurrence — karteller — markedet for butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation — beslutning, der fastslår en overtrædelse af artikel 81 EF — Rettens delvise annullation og omgørelse af Kommissionens beslutning — proceduren genoptages — ny klagepunktsmeddelelse — afslutning af proceduren — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2014/C 135/47)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Versalis SpA (San Donato Milanese, Italien) (ved advokaterne F. Moretti, L. Nascimbene og M. Siragusa)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Bottka, G. Conte, R. Striani og T. Vecchi, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

I sag T-241/12, påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, som er indeholdt i skrivelse af 23. april 2012, hvorved sagsøgeren blev meddelt Kommissionens hensigt om at genoptage proceduren og vedtage en ny klagepunktsmeddelelse, og i sag T-210/13, påstand om annullation af Kommissionens afgørelse K(2013) 1200 endelig af 26. februar 2013 og afgørelse K(2013) 1199 endelig af 27. februar 2013 om genoptagelse af proceduren og om fremsendelse til sagsøgeren af en ny klagepunktsmeddelelse i sag AT.40032 — BR/ESBR — gentagen overtrædelse, som følge af den af Retten foretagne delvise annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig af 29. november 2006 om en procedure efter artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 (sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsionspolymerisation)

Konklusion

- 1) Sag T-241/12 og T-210/13 forenes med henblik på kendelsen.

- 2) Det er uforholdent at træffe afgørelse i nærværende sager.
- 3) Versalis SpA og Europa-Kommissionen bærer hver især deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.7.2012.

Rettens kendelse af 10. marts 2014 — Spirlea mod Kommissionen

(Sag T-518/12) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — den offentlige sundhed — afgørelse om at afslutte en sag i forbindelse med et EU-pilotprojekt — henlæggelse af en klage — undladelsen af at indlede en traktatbrudssag — afvisning)

(2014/C 135/48)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøgere: Darius Nicolai Spirlea (Capezzano Pianore, Italien) og Mihaela Spirlea (Capezzano Pianore) (ved advokaterne V. Foerster og T. Pahl)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sipos og G. Wilms, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kongeriget Spanien (først ved abogado del Estado S. Centeno Huerta, derefter ved abogado del Estado J. García-Valdecasas Dorrego)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse om at afslutte sagen vedrørende EU-pilotprojekt 2070/11/SNCO, hvilket blev meddelt sagsøgerne ved skrivelse af 27. september 2012 med referencen SANCO/A2/AM/kva (2012) 1245353

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Darius Nicolai Spirlea og Mihaela Spirlea bærer deres egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 32 af 2.2.2013.

Rettens kendelse af 20. februar 2014 — Jannatian mod Rådet

(Sag T-187/13) ⁽¹⁾

(Annullationsøgsmål — fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Iran — liste over de personer og enheder, som er omfattet af disse restriktive foranstaltninger — søgsmålsfrist — forsinkelse — afvisning)

(2014/C 135/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Mahmoud Jannatian (Teheran, Iran) (ved advokaterne E. Rosenfeld og S. Monnerville)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved F. Naert og M. Bishop, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation, for så vidt som de vedrører sagsøgeren, af Rådets fælles holdning 2008/479/FUSP af 23. juni 2008 om ændring af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 163, s. 43), Rådets afgørelse 2008/475/EF af 23. juni 2008 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 163, s. 29), Rådets fælles holdning 2008/652/FUSP af 7. august 2008 om ændring af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 213, s. 58), Rådets afgørelse 2009/840/FUSP af 17. november 2009 om gennemførelse af fælles holdning 2007/140/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Iran (EUT L 303, s. 64), Rådets forordning (EF) nr. 1100/2009 af 17. november 2009 om gennemførelse af artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 423/2007 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af afgørelse 2008/475/EF (EUT L 303, s. 31), Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26. juli 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39), Rådets afgørelse 2010/644/FUSP af 25. oktober 2010 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 281, s. 81), Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25. oktober 2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1) og Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Mahmoud Jannatian bærer sine egne omkostninger og betaler Rådet for Den Europæiske Unions omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 171 af 15.6.2013.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. februar 2014 — Luxembourg Pamol (Cyprus) og Luxembourg Industries mod Kommissionen

(Sag T-578/13 R)

(Særlige rettergangsformer — proceduren for markedsføring af plantebeskyttelsesmidler — offentliggørelse af dokumenter vedrørende optagelse af aktive stoffer — afslag på en anmodning om fortrolig behandling af visse oplysninger — påstand om udsættelse af gennemførelsen — antagelse til realitetsbehandling — uopsættelighed — fumus boni juris — interesseafvejning)

(2014/C 135/50)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd (Nicosia, Cypren) og Luxembourg Industries Ltd (Tel-Aviv, Israel) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. von Rintelen og P. Ondrůšek, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om udsættelse af gennemførelsen af Kommissionens afgørelse, som blev meddelt sagsøgerne ved Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritets (EFSA) skrivelse af 8. oktober 2013, vedrørende afslag på den anmodning om fortrolig behandling af visse oplysninger i peer review-rapporten og det endelige addendum om optagelsen af aktivstoffet kaliumphosphonat, som sagsøgerne havde indgivet i henhold til artikel 14 i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1) og Kommissionens forordning (EU) nr. 188/2011 af 25. februar 2011 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets direktiv 91/414/EØF for så vidt angår proceduren for vurdering af aktivstoffer, der ikke fandtes på markedet to år efter meddelelsen af direktivet (EUT L 53, s. 51)

Konklusion

- 1) Gennemførelsen af Kommissionens afgørelse, som blev meddelt Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd og Luxembourg Industries Ltd ved Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritets (EFSA) skrivelse af 8. oktober 2013, vedrørende afslag på den anmodning om fortløbig behandling af visse oplysninger i peer review-rapporten og det endelige addendum om optagelsen af aktivstoffet kaliumphosphonat udsættes.
- 2) Europa-Kommissionen må ikke tillade EFSA at offentliggøre en version af peer review-rapporten og det endelige addendum om optagelsen af aktivstoffet kaliumphosphonat, som er mere detaljeret end den version af rapporten, der er forsynet med de overstregninger, der fremgår af Luxembourg Pamol (Cyprus) Ltd's og Luxembourg Industries Ltd's skrivelse af 25. februar 2013, som gengivet i stævningens bilag A 3.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 7. marts 2014 — Aluminios Cortizo og Cortizo Cartera mod Kommissionen**(Sag T-1/14 R)**

(Særlige rettergangsformer — statsstøtte — støtte tildelt af de spanske myndigheder til visse økonomiske interessegrupper og til deres investorer — skatteordning for visse finansielle leasingaftaler i forbindelse med erhvervelse af skibe (den spanske leasingbeskatningsordning) — begæring om udsættelse af gennemførelsen — tilsidesættelse af formforskrifter — formaliteten)

(2014/C 135/51)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Aluminios Cortizo, SA (Padrón, Spanien) og Cortizo Cartera SL (Padrón) (ved advokat A. Beiras Cal)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved V. Di Bucci, M. Afonso, É. Gippini Fournier og P. Němečková, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen, navnlig af Kommissionens afgørelse K(2013) 4426 endelig af 17. juli 2013 vedrørende statsstøtte SA.21233 C/2011 (ex NN/2011, ex CP 137/2006) — skatteordningen for visse finansielle leasingaftaler

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Appel iværksat den 12. marts 2014 af Eva Cuallado Martorell til prøvelse af Personalerettens dom af 18. september 2012 i sag F-96/09, Cuallado Martorell mod Kommissionen**(Sag T-506/12 P)**

(2014/C 135/52)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Eva Cuallado Martorell (Augsburg, Tyskland) (ved advokat C. Pinto Cañón)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellantens påstande

- Den appel, der er iværksat til prøvelse af Personalerettens dom (Anden Afdeling) i sag F-96/09, antages til realitetsbehandling, og nævnte dom ophæves delvist, nemlig den del, hvor Personaleretten frifandt Europa-Kommissionen i forbindelse med en påstand om annullation dels af udvælgelseskomitéens afslag på at give appellantens adgang til den mundtlige prøve, dels af afgørelserne om afvisning af at fremsende appellantens rettede skriftlige prøver og det individuelle evalueringsskema vedrørende disse prøver til hende.
- Samtlige de i første instans nedlagte påstande antages til realitetsbehandling, med undtagelse af indsigelsen mod afgørelserne om afslag på fremsendelse af de skriftlige prøver b) og c), for så vidt som det ved disse afgørelser blev afslået at fremsende de af appellantens besvarede skriftlige opgaver og udvælgelseskomitéens evalueringsskemaer over hver eneste af disse prøver, idet de blev fremsendt til appellantens ved EPSO's skrivelse af 16. juni 2010, jf. præmis 72 og 73.
- Afgørelsen om, at Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger i første instans, stadfæstes, og Kommission tilpligtes at betale den foreliggende appells omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for appellen har appellantens anført tre anbringender.

1. Med det første anbringende har appellantens gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den ikke antog visse af de påstande, som appellantens havde nedlagt i sagen, til realitetsbehandling, hvorved den tilsidesatte den i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fastsatte adgang til effektive retsmidler.
 - I denne henseende har appellantens anført, at Personaleretten fastslog, at søgsmålet var anlagt for sent for så vidt angår visse af de af appellantens nedlagte påstande, idet den i strid med *pro actione*-princippet fandt, at der ved beregningen af den frist for at anlægge et søgsmål, der løber fra den pågældende afgørelse, ikke skulle tages hensyn til den administrative klage, som appellantens havde indgivet i overensstemmelse med artikel 90, stk. 2, i vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Fællesskab og i Det Europæiske Atomenergifællesskab.
2. Med det andet anbringende har appellantens gjort gældende, at Personaleretten tilsidesatte artikel 41, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 296 TEUF, idet den fastslog, at den blotte meddelelse til ansøgerne af de karakterer, der er opnået for to skriftlige prøver i forbindelse med en almindelig udvælgelsesprøve, uden yderlige forklaringer, udgør en tilstrækkelig begrundelse.
 - Henset til, at Personaleretten fastslog, at udvælgelseskomitéens arbejde er fortroligt, hvilket indebærer, at afgørelserne ikke kan efterprøves, har appellantens gjort gældende, at der er mulighed for at efterprøve udvælgelseskomitéens afgørelser på grundlag af den sontring, der inden for rammerne af komitéens tekniske evaluering foretages mellem »afgørelsens materielle kerne« og »omridset« heraf.
3. Med det tredje anbringende har appellantens gjort gældende, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 42 og 52 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 - Appellantens har i denne henseende gjort gældende, at Personaleretten begik en retlig fejl, idet den fastslog, at ansøgeren til den almindelige udvælgelsesprøve, der var uenig med den opnåede karakter, ikke havde ret til aktindsigt i de rettede skriftlige prøver, hvorved hendes ret til aktindsigt i dokumenter blev tilsidesat.

Sag anlagt den 3. januar 2014 — Grundig Multimedia mod KHIM (Pianissimo)

(Sag T-11/14)

(2014/C 135/53)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Grundig Multimedia AG (Stansstad, Schweiz) (ved advokat S. Walter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. november 2013 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 441/2013-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne ved sagens behandling for Harmoniseringskontoret.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »Pianissimo« for varer i klasse 7 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 102 266

Undersøgerens afgørelse: Afviste det ansøgte varemærke

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 2.

Sag anlagt den 15. januar 2014 — St'art m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-36/14)

(2014/C 135/54)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgien), Stichting Cultuur — Ondernemen (Amsterdam, Nederlandene) og Angel Capital Innovations Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Dehin og C. Brüls)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, der gives sagsøgerne medhold, og følgelig annulleres de anfægtede retsakter:
 - Dels Europa-Kommissionens beslutning, der blev truffet på en ukendt dato, om at afslutte projektet »Factor SI.2.609157 — 2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011«, og følgelig at bringe tildelingen af den støtte, der er bevilget til det konsortium, som sagsøgerne har dannet, til ophør.
 - Dels beslutningen, der bekræftede ovennævnte beslutning, og som blev vedtaget den 29. november 2013.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder advokathonorarer.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af begrundelsespligten, samt at der er sket en tilsidesættelse af retten til en retfærdig behandling og af det generelle princip om opfyldelse i god tro af aftaler og kontraktvilkår, for så vidt som den af Kommissionen givne begrundelse er ufyldstgørende, og ingen af betingelserne for ophævelse af aftalen er opfyldt. Sagsøgerne har anført, at det forhold, at formålene med projektet er blevet nået med andre midler, der således fratager projektet dets genstand, ikke er en gyldig grund til at ophæve støtteaftalen.

2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der er sket myndighedsmisbrug og magtfordrejning, samt at der er sket en tilsidesættelse af retten til god forvaltning, af kontradiktionsprincippet og af det generelle princip om, at lovgiver selv skal følge loven (»patere legem quam ipse fecisti«), idet Kommissionen ikke har fremlagt oplysninger, der gør det muligt dels at afgøre, om den har undersøgt de bemærkninger, der er afgivet af det konsortium, som sagsøgerne indgår i, dels at kende grundene til, at den afviste disse bemærkninger.

Sag anlagt den 28. januar 2014 — Bank Refah Kargaran mod Rådet

(Sag T-65/14)

(2014/C 135/55)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Bank Refah Kargaran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres den gennemførelsesforordning og den afgørelse, som er anført i de foreliggende påstandes første to led, fra den 20. januar 2014.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender.

1. Første anbringende vedrørende manglende begrundelse i strid med artikel 296 TEUF, for så vidt som det retlige grundlag for vedtagelsen af den gennemførelsesforordning, hvorved sagsøgeren er blevet opført på listen over de personer og enheder, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, ikke udtrykkeligt fremgår af denne gennemførelsesforordning.
2. Andet anbringende vedrørende manglende hjemmel, for så vidt som retsgrundlaget for den anfægtede gennemførelsesforordning er forordning nr. 267/2012 ⁽¹⁾, hvorom det skal fastslås, at den ikke finder anvendelse på sagsøgeren, for så vidt som den for det første er blevet vedtaget i strid med den i artikel 296 TEUF fastsatte begrundelsespligt og i strid med artikel 215 TEUF, og dens artikel 23, stk. 2, litra d), der udgør det retlige grundlag for opførelsen af sagsøgeren på listen i bilag IX til forordning nr. 267/2012, for det andet tilsidesætter traktaterne og Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
3. Tredje, fjerde, femte og sjette anbringende vedrørende henholdsvis i) en retlig fejl, ii) en faktisk fejl og et åbenbart fejlskøn, iii) en tilsidesættelse af retten til forsvar og retten til en effektiv domstolsbeskyttelse og iv) en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

4. Med det syvende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at det skal fastslås, at artikel 20, stk. 1, litra c), i afgørelse 2010/413 ⁽²⁾, der udgør det retlige grundlag for den sanktion, som er pålagt sagsøgeren, ikke finder anvendelse på denne, idet bestemmelsen er i strid med traktaterne, chartret om grundlæggende rettigheder og proportionalitetsprincippet. Sagsøgeren har gjort gældende, at afgørelsen om at opføre denne på listen over de personer og enheder, som er omfattet af restriktive foranstaltninger, derfor skal annulleres.
5. Med det ottende anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede sanktion er blevet ulovlig fra den 20. januar 2014, for så vidt som Rådet på denne dato erkendte, at Iran ikke længere forfølger de nukleare aktiviteter, der var årsag til sanktionen. Sagsøgeren har gjort gældende, at sanktionen dermed mister sin genstand.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23.3.2012 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EU) nr. 961/2010 (EUT L 88, s. 1).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2010/413/FUSP af 26.7.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af fælles holdning 2007/140/FUSP (EUT L 195, s. 39).

Sag anlagt den 31. januar 2014 — Frankrig mod Kommissionen

(Sag T-74/14)

(2014/C 135/56)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Den Franske Republik (ved E. Belliard, G. de Bergues, D. Colas og J. Bousin, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse K(2013) 7066 endelig af 20. november 2013 vedrørende statsstøtte nr. SA.16237 iværksat af Frankrig til Société Nationale Corse Méditerranée annulleres i sin helhed.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har ved søgsmålet nedlagt påstand om annulation af Kommissionens afgørelse K(2013) 7066 endelig af 20. november 2013, hvorved Kommissionen fastslog dels, at restbeløbet på 15,81 mio. EUR af den omstrukturingsstøtte, som de franske myndigheder anmeldte den 18. februar 2002, dels at de tre foranstaltninger, som de franske myndigheder iværksatte i 2006 for Société Nationale Corse Méditerranée (herefter »SNCM«), nemlig overtagelsen af 75% af SCNM til en negativ salgspris på 158 mio. EUR, en forhøjelse af kapitalen med 8,75 mio. EUR, der blev tegnet af Compagnie générale maritime et financière (herefter »CGMF«), og et kontokurantlån på 38,5 mio. EUR, udgør statsstøtte, der er ulovlig og uforenelig med det indre marked. Kommissionen anordnede følgelig tilbagesøgning heraf.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til forsvar, idet Kommissionen har afslået at genåbne den formelle undersøgelsesprocedure efter Rettens dom af 11. september 2012, Corsica Ferries France mod Kommissionen (sag T-565/08, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser).
2. Andet anbringende, der er subsidiært for det tilfælde, at Retten måtte være af den opfattelse, at Kommissionen med rette har undladt at genåbne den formelle undersøgelsesprocedure efter Rettens dom af 11. september 2012, om en tilsidesættelse af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har fundet, at 2006-foranstaltningerne skulle kvalificeres som statsstøtte som omhandlet i denne bestemmelse. Dette anbringende er opdelt i tre led. Det er sagsøgerens opfattelse, at Kommissionen har tilsidesat artikel 107, stk. 1, TEUF,
 - idet den har fastslået, at overtagelsen af 75% af SCNM til en negativ salgspris på 158 mio. EUR skulle kvalificeres som statsstøtte, og at det markedsøkonomiske investorprincip ikke er overholdt i det foreliggende tilfælde

- idet den har fastslået, at kapitaltilførslen på 8,75 mio. EUR skulle kvalificeres som statsstøtte, og
 - idet den har fastslået, at kontokurantlånet på 38,5 mio. EUR til SNCM's medarbejdere skulle kvalificeres som statsstøtte som omhandlet i denne bestemmelse.
3. Tredje anbringende, der er subsidiært for det tilfælde, at Retten måtte være af den opfattelse, at Kommissionen med rette har undladt at genåbne den formelle undersøgelsesprocedure efter Rettens dom af 11. september 2012, om en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 3, litra c), TEUF, idet Kommissionen har fastslået, at kapitaltilførslen på 15,81 mio. EUR, der blev anmeldt i 2002 som omstrukturingsstøtte, skulle kvalificeres som statsstøtte, der er uforenelig med det indre marked.
4. Fjerde anbringende om en manglende begrundelse.

Sag anlagt den 4. februar 2014 — Morningstar mod Kommissionen

(Sag T-76/14)

(2014/C 135/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Morningstar, Inc. (Chicago, De Forenede Stater) (ved solicitors S. Kinsella, K. Daly og P. Harrison)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse i sag COMP/39.654 — RIC-koder, af 20. december 2012, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende den 12. november 2013 (EUT C 326, s. 4), annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- Retten træffer enhver anden foranstaltning, den finder passende.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har i denne sag nedlagt påstand om annullation af den kommissionsafgørelse, der blev vedtaget i forbindelse med sag COMP/39.654 — Reuters Instrument Codes vedrørende en procedure efter artikel 102 TEUF og artikel 54 EØS angående Thomson Reuters praksis, som indebar hindringer for skift mellem konsoliderede realtidsdatafeeds. Kommissionen gjorde med den anfægtede afgørelse visse tilsagn bindende for Thomson Reuters i overensstemmelse med artikel 9 i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 ⁽¹⁾ og bestemte, at der ikke længere var nogen grund til at gribe ind. Sagsøgeren er en konkurrent til Thomson Reuters.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat fire anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved at vedtage afgørelsen, eftersom tilsagnene klart ikke forholder sig til de konkurrencemæssige betænkeligheder, der blev identificeret i afgørelsen.
2. Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen handlede uden for sit kompetenceområde, eftersom den overskred de beføjelser, som Rådet har tildelt den, og afgørelsen savner derfor et korrekt retsgrundlag.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at afgørelsen ikke overholder proportionalitetsprincippet.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionens begrundelsespligt blev tilsidesat i afgørelsen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 4. februar 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et gråt mønster)**(Sag T-77/14)**

(2014/C 135/58)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger* EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)*Sagsøgt*: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 24. oktober 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 704/2013-1, annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et EF-figurmærke, der gengiver et gråt mønster, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 388 386

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering*Appelkammerets afgørelse*: Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde*: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 4. februar 2014 — Benediktinerabtei St. Bonifaz mod KHIM — Andechser Molkerei Scheitz (Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455)**(Sag T-78/14)**

(2014/C 135/59)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger*: Benediktinerabtei St. Bonifaz Köperschaft des öffentlichen Rechts (München, Deutschland) (ved advokaterne G. Württenberger og R. Kunze)*Sagsøgt*: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret*: Andechser Molkerei Scheitz GmbH (Andechs, Tyskland)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 14. november 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1272/2012-1) vedrørende indsigelsessag Nr. B 1 754 228 (EF-varemærkeansøgning nr. 9 255 881) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket*: Benediktinerabtei St. Bonifaz Köperschaft des öffentlichen Rechts

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »Genuß für Leib & Seele KLOSTER Andechs SEIT 1455«, for varer i klasse 29 (EF-varemærkeansøgning nr. 9 255 811)

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Andechser Molkerei Scheitz GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale figurmærke og EF-figurmærket, der indeholder ordbestanddelene »ANDECHSER NATUR« og »ANDECHSER NATUR SEIT 1908«, for varer og tjenesteydelser i klasse 29 og 35

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

Tilsidesættelse af artikel 75, første punktum, i forordning nr. 207/2009

Tilsidesættelse af artikel 76, stk. 1, andet punktum, i forordning nr. 207/2009

Tilsidesættelse af artikel 75, andet punktum, i forordning nr. 207/2009

Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 6. februar 2014 — Energy Brands mod KHIM — Smart Wines (SMARTWATER)

(Sag T-81/14)

(2014/C 135/60)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Energy Brands, Inc. (New York, De Forenede Stater) (ved solicitors D. Stone og R. Allos)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Smart Wines GmbH (Køln, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 19. november 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 903/2013-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret og Smart Wines GmbH bærer deres egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Energy Brands, Inc.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »SMARTWATER« for varer i klasse 30, 32 og 33 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 400 194

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Smart Wines GmbH

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Ældre EF-varemærkeregistrering nr. 5 853 601 af ordmærket »SMART WINES« for varer i klasse 30 og 33

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra a) og b), og artikel 8, stk. 5.

Sag anlagt den 6. februar 2014 — Harrys Pubar mod KHIM — Harry's New York Bar (HARRY'S NEW YORK BAR)**(Sag T-84/14)**

(2014/C 135/61)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Harrys Pubar AB (Göteborg, Sverige) (ved advokat L.-E. Ström)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Harry's New York Bar SA (Paris, Frankrig)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 14. november 2013 af Første Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (forenede sager R 1038/2012-1 og R 1045/2012-1) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter*Ansøger om EF-varemærket:* Harry's New York Bar SA

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »HARRY'S NEW YORK BAR« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 30, 32 og 43 — EF-varemærkeansøgning nr. 3 383 445

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Harrys Pubar AB

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Svensk varemærkeregistrering nr. 356 009, 320 026, 315 142 og 55 6513-1066 for varer og tjenesteydelser i klasse 25 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Delvis medhold i indsigelsen*Appelkammerets afgørelse:* Klagen delvist taget til følge i sag R 1038/2012-1 og afslag på klagen i sag R 1045/2012-1*Søgsmålsgrunde:* Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 4.**Sag anlagt den 7. februar 2014 — Infocit mod KHIM — DIN (DINKOOL)****(Sag T-85/14)**

(2014/C 135/62)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Infocit — Prestação de Serviços, Comércio e Indústria, Lda (Luanda, Angola) (ved advokat A. Oliveira)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* DIN — Deutsches Institut für Normung eV (Berlin, Tyskland)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 12. november 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1106/2012-2) annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Infocit — Prestação de Serviços, Comércio e Indústria, Lda

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »DINKOOL« for varer i klasse 7, 9 og 11 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 768 061

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: DIN — Deutsches Institut für Normung

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: International varemærkeregistrering nr. 229 048 af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »DIN«, for varer i klasse 1-34 og et i Tyskland ældre ikke-registreret ordmærke »DIN«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet i det hele

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge, den anfægtede afgørelse ophævet og afslag på EF-varemærkeansøgningen i det hele

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 4, og artikel 8, stk. 5

Sag anlagt den 10. februar 2014 — Export Development Bank of Iran mod Rådet

(Sag T-89/14)

(2014/C 135/63)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Export Development Bank of Iran (Teheran, Iran) (ved advokat J.-M. Thouvenin)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1154/2013 af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Rådets afgørelse 2013/661/FUSP af 15. november 2013 annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgeren.
- Det fastslås, at Rådets forordning (EU) nr. 267/2012 af 23. marts 2012 ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Det fastslås, at afgørelse 2010/413/FUSP ikke finder anvendelse på sagsøgeren.
- Subsidiært annulleres den gennemførelsesforordning og den afgørelse, som er anført i de foreliggende påstandes første to led, fra den 20. januar 2014.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført ni anbringender, hvoraf de otte i det væsentlige er identiske med eller svarer til de anbringender, som er anført i forbindelse med sag T-65/14, Bank Refah Kargaran mod Rådet.

Sagsøgeren har desuden anført et anbringende vedrørende en tilsidesættelse af lighedsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.

Sag anlagt den 3. februar 2014 — Secolux mod Kommissionen og CdT**(Sag T-90/14)**

(2014/C 135/64)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Secolux, Association pour le contrôle de la sécurité de la construction (Capellen, Luxembourg) (ved advokat N. Prüm-Carré)

Sagsøgte: Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (CdT) og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annullation af afgørelse truffet den 3. december 2013 af Europa-kommissionen på egne vegne og på vegne af de andre ordregivende myndigheder, nemlig Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer og Den Europæiske Unions Publikationskontor, om afvisning af sagsøgerens bud for delaftale 1 »Lovpligtige miljøkontroller og kontroller vedrørende sikkerhed og sundhed« inden for rammerne af udbudsprocedure nr. 02/2013/OIL »Sikkerhedskontroller«, og hvorved den omtvistede kontrakt blev tildelt til en anden tilbudsgiver.
- Kommissionen tilpligtes at betale et beløb på EUR 467 186,08 i erstatning for det lidte tab med tillæg af lovbestemte renter fra det tidspunkt, hvor kontrakten blev tildelt, og indtil de skyldige beløb er betalt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af processuelle regler, idet sagsøgeren fik modstridende oplysninger om størrelsen af det bud, der blev valgt for del 1. Sagsøgeren gør følgende gældende:
 - Enten er størrelsen af det bud fra den valgte tilbudsgiver, som er nævnt i Kommissionens skrivelse af 11. december 2013, hvorved sagsøgeren blev oplyst om det valgte buds karakteristika og fordele, forkert, idet det er for lavt. Sagsøgeren har følgelig ikke haft adgang til pålidelige oplysninger om prisen ifølge det valgte bud, og begrundelsespligten er derfor tilsidesat.
 - Eller også er det en forkert værdi af den tildelte kontrakt, som er angivet i bekendtgørelsen om tildeling af kontrakten, som blev offentliggjort den 24. december 2013 ⁽¹⁾, forkert, eftersom den er for høj. I dette tilfælde afspejler bekendtgørelsen om tildeling ikke værdien af det antagne bud, og der er derfor sket en tilsidesættelse af gennemsigtighedsforpligtelsen.
 - Eller også er værdien af det valgte bud, som angivet i Kommissionens skrivelse af 11. december 2013, og værdien af kontrakten, som den fremgår af bekendtgørelsen om tildeling af kontrakten, korrekt. I så tilfælde er kontrakten blevet tildelt for et højere beløb end det valgte bud, og der er følgelig sket en alvorlig tilsidesættelse af princippet om gennemsigtighed, proportionalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling.
2. Andet anbringende vedrørende uregelmæssigheder i forbindelse med det valgte bud, eftersom den valgte tilbudsgiver ikke inden for rammerne af den tilbudspris kan levere samtlige udbudte tjenester korrekt og med et personale, der har de krævede kvalifikationer.
3. Tredje anbringende: usædvanligt lavt tilbud. Sagsøgeren gør gældende, at der i det nærværende tilfælde foreligger en række indicier, som tyder på, at det valgte tilbud ikke stemmer overens med de økonomiske realiteter. Kommissionen burde derfor i henhold til artikel 151 i den delegerede forordning ⁽²⁾ have anmodet tilbudsgiveren om præciseringer angående sammensætningen af hans bud.

4. Fjerde anbringende vedrørende en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og princippet om forbud mod forskelsbehandling ved såvel forberedelsen af buddene som ved vurderingen heraf. Sagsøgeren gør følgende gældende:
- Eftersom den valgte tilbudsgiver også tidligere modtog ordren, havde den pågældende vigtige oplysninger om stedet, hvilke tjenester, der skulle leveres og hvilke egenskaber Kommissionen reelt søgte, hvilket burde have foranlediget Kommissionen til at anmode sagsøgeren om yderligere præciseringer i henhold til artikel 160, stk. 3, i den delegerede forordning nr. 1268/2012.
 - Ved vurderingen af de bud, der er afgivet i forbindelse med den kontrakt, som skulle tildeles, burde Kommissionen have taget hensyn til kvaliteten af de tjenester, der blev leveret af den, der tidligere havde fået tildelt kontrakten.

⁽¹⁾ EUT 2013/S 249-433951

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EF) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362, s. 1).

Sag anlagt den 10. februar 2014 — St'art m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-93/14)

(2014/C 135/65)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: St'art — Fonds d'investissement dans les entreprises culturelles (Mons, Belgien), Stichting Cultuur — Ondernemen (Amsterdam, Nederlandene) og Angel Capital Innovations Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne L. Dehin og C. Brüls)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, der gives sagsøgerne medhold, og følgelig annulleres den anfægtede retsakt:
- Nemlig den beslutning, der blev truffet på en ukendt dato og formaliseret af Kommissionen den 29. november 2013 om at kræve et beløb på 140 500,01 EUR, betalt af selskabet EDC inden for rammerne af kontrakten »Factor SI.2.609157-2/G/ENT/CIP/11/C/N03C011«, at udstede en debetnota til dette formål og med henblik herpå at kræve solidarisk hæftelse af de andre medlemmer af konsortiet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat to anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at der er sket en tilsidesættelse af retten til god forvaltning og navnlig af begrundelsespligten, samt at der er sket en tilsidesættelse af legalitetsprincippet, for så vidt som Kommissionens beslutning om at inddrive de forskud, der er udbetalt til selskabet EDC inden for rammerne af projektet »C-I Factor«, og i den forbindelse at gøre et solidarisk ansvar gældende over for sagsøgerne, som er medlemmer af konsortiet, er baseret på en ulovlig beslutning om at bringe støtteaftalen til ophør.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at der er sket myndighedsmisbrug og magtfordrejning, samt at der er sket en tilsidesættelse af retten til god forvaltning, af kontradiktionsprincippet og af det generelle princip om, at lovgiver selv skal følge loven (»patere legem quam ipse fecisti«), idet Kommissionen ikke har fremlagt oplysninger, der gør det muligt dels at fastslå, om den har undersøgt de bemærkninger, der er afgivet af det konsortium, som sagsøgerne indgår i, dels at kende grundene til, at den afviste disse bemærkninger. Sagsøgerne har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen ikke gav dem mulighed for selv at opfylde de forpligtelser, der følger af aftalen, med henblik på at afhjælpe selskabet EDC's eventuelle misligholdelse.

Sag anlagt den 11. februar 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et farvet mønster)**(Sag T-94/14)**

(2014/C 135/66)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 20. november 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 495/2013-1 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der gengiver et farvet mønster, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 16, 25, 28, 35-39, 41, 42 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 177 631

Undersøgerens afgørelse: Det ansøgte varemærke er ikke registreringsberettiget

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 11. februar 2014 — Vimeo mod KHIM — PT Comunicações (VIMEO)**(Sag T-96/14)**

(2014/C 135/67)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Vimeo LLC (New York, De Forenede Stater) (ved solicitors A. Poulter og M. Macdonald)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)*Den anden part i sagen for appellkammeret:* PT Comunicações, SA (Lissabon, Portugal)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 27. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1092/2013-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Vimeo LLC

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »VIMEO« for tjenesteydelser i klasse 38, 41 og 42 — EF-varemærkeansøgning nr. 9 843 061

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: PT Comunicações, SA

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Figurmærket indeholdende ordbestanddelen »meo« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 16, 35, 37, 38, 41 og 42

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).

**Appel iværksat den 24. februar 2011 af Rådet for Den Europæiske Union til prøvelse af
Personalerettens dom af 12. december 2013 i sag F-142/11, Simpson mod Rådet**

(Sag T-130/14 P)

(2014/C 135/68)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bauer og A. Bisch, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Erik Simpson (Bruxelles, Belgien)

Appellantens påstande

- Dom afsagt den 12. december 2013 af Retten for EU-personalesager (Første Afdeling) i sag F-142/11, Erik Simpson mod Rådet for Den Europæiske Union, ophæves, for så vidt som Rådet for Den Europæiske Unions afgørelse af 9. december 2010 herved annulleres, og Rådet for Den Europæiske Union pålægges at bære sine egne omkostninger og betale de af Erik Simpson afholdte omkostninger.
- Retten hjemviser sagen til fornyet prøvelse ved Retten for EU-personalesager.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Til støtte for sin påstand har appellanten fremsat et anbringende, hvorved det gøres gældende, at Personalerettens konklusion, hvorefter den anfægtede afgørelse er ugyldig på grund af en tilsidesættelse af begrundelsespligten, hviler på fejlagtige antagelser som følge af urigtig gengivelse af beviserne og derfor ikke kan tages til følge.

Sag anlagt den 24. februar 2014 — Albis Plastic mod KHIM — IQAP Masterbatch Group (ALCOLOR)

(Sag T-132/14)

(2014/C 135/69)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Albis Plastic GmbH (Hamburg, Tyskland) (ved advokat C. Klawitter)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: IQAP Masterbatch Group, SL (Masías de Roda, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 3. december 2013 af Andet Appeldommer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1015/2012-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Ordmærket »ALCOLOR« for varer i klasse 1 — EF-varemærke nr. 3 073 889

Indehaver af EF-varemærket: Albis Plastic GmbH

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: IQAP Masterbatch Group, SL

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Nationalt figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »ALCOLOR«, for varer i klasse 2, og selskabsnavnet »ALCOLOR«, som bliver anvendt erhvervsmæssigt i Spanien for »farvestoffer«

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på ugyldighedsbegæringen

Appelkammerets afgørelse: Klagen taget til følge og sagen hjemvist til annulationsafdelingen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 53, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 og de relevante gennemførelsesbestemmelser.

Sag anlagt den 20. februar 2014 — Kicktipp mod KHIM — Società Italiana Calzature (kicktipp)

(Sag T-135/14)

(2014/C 135/70)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Kicktipp GmbH (Düsseldorf, Tyskland) (ved advokat A. Dreyer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Società Italiana Calzature Srl (Milano, Italien)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 12. december 2013 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1061/2012-2) annulleres.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Kicktipp GmbH

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »kicktipp« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 35, 38 og 41 — EF-varemærkeansøgning nr. 8 874 281

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Società Italiana Calzature Srl

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Italiensk varemærke nr. 348 149, 905 554 og 905 554 for varer i klasse 25

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen taget til følge

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5.

Sag anlagt den 24. februar 2014 — Tilda Riceland Private mod KHIM — Siam Grains (BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE)

(Sag T-136/14)

(2014/C 135/71)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Tilda Riceland Private Ltd (Gurgaon, Indien) (ved barrister S. Malynicz og solicitors N. Urwin og D. Sills)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Siam Grains Co. Ltd (Bangkok, Thailand)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 18. december 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1086/2012-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Siam Grains Co. Ltd

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket i sort og hvid indeholdende ordbestanddelene »BASMALI LONG GRAIN RICE RIZ LONG DE LUXE« for varer i klasse 30 — EF-varemærkeansøgning nr. 3 520 641

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Tilda Riceland Private Ltd

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det ældre ikke-registrerede varemærke og det ældre tegn, der »anvendes erhvervsmæssigt, som betegnelse for en vareklasse«, »BASMATI« brugt i Det Forenede Kongerige i forbindelse med »ris«

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Afslag på indsigelsen i sin helhed

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 4.

Sag anlagt den 25. februar 2014 — I Castellani mod KHIM (gengivelse af en cirkel)

(Sag T-137/14)

(2014/C 135/72)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: I Castellani Srl (Meldola, Italien) (ved advokaterne M. Caramelli, F. Boscariol de Roberto, I. Gatto og D. Martucci)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Compagnie Chomarar (Paris, Frankrig)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 13. december 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1001/2012-2), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, som begæringen om fortabelse vedrører: Figurmærket, der gengiver en cirkel, for varer i klasse 19 — EF-varemærkeregistrering nr. 2 844 033

Indehaver af EF-varemærket: I Castellani Srl

Indgiveren af begæringen om fortabelse af EF-varemærket: Compagnie Chomarat

Annulationsafdelingens afgørelse: EF-varemærkeregistrering nr. 2 844 033 erklæret fortabt

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 51, stk. 2.

Sag anlagt den 28. februar 2014 — Bora Creations mod KHIM (gel nails at home)

(Sag T-140/14)

(2014/C 135/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Bora Creations, SL (Ceuta, Spanien) (ved advokaterne R. Lange, G. Hild og E. Schallast)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 5. december 2013 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 450/2013-1), annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »gel nails at home« for varer i klasse 3, 8, 11 og 21 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 331 634

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 3. marts 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et gult mønster)**(Sag T-143/14)**

(2014/C 135/74)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 27. november 2013 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 703/2013-2 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket, der gengiver et gult mønster, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 388 311

Undersøgerens afgørelse: Det ansøgte varemærke er ikke registreringsberettiget

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 3. marts 2014 — EE mod KHIM (gengivelse af et elfenbenshvidt prikket mønster)**(Sag T-144/14)**

(2014/C 135/75)

Processprog: engelsk

Parter*Sagsøger:* EE Ltd (Hatfield, Det Forenede Kongerige) (ved solicitor P. Brownlow)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet 7. januar 2014 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM) i sag (R 705/2013-1), annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Et EF-figurmærke, der gengiver et elfenbenshvidt prikket mønster, for varer og tjenesteydelser i klasse 7, 9, 16, 25, 35-39, 41, 42 og 45 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 388 493

Undersøgerens afgørelse: Afslag på registrering

Appellkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af EF-varemærkeforordningens artikel 7, stk. 1, litra b).

Sag anlagt den 7. marts 2014 — Volkswagen mod KHIM (StartUp)**(Sag T-156/14)**

(2014/C 135/76)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Volkswagen AG (Wolfsburg, Tyskland) (ved advokat U. Sander)*Sagsøgt:* Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)**Sagsøgerens påstande**

— Afgørelse truffet den 7. januar 2014 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 1335/2013-4 annulleres.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »StartUp« for varer og tjenesteydelser i klasse 12, 28, 35 og 37 — EF-varemærkeansøgning nr. 11 792 009

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen*Appellkammerets afgørelse:* Afslag på klagen*Søgsmålsgrunde:*

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning nr. 207/2009
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009

Sag anlagt den 28. februar 2014 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet**(Sag T-162/14)**

(2014/C 135/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Canadian Solar Emea GmbH (München, Tyskland), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, China), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Kina), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, China) og Csi Solar Power (China), Inc. (Suzhou) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgernes påstande**

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2013 L 325, s. 1) annulleres, for så vidt som den finder anvendelse på sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat seks anbringender.

1. Med det første anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved at pålægge antidumpingforanstaltninger på fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil afsendt fra Folkerepublikken Kina, mens meddelelsen om indledning af proceduren kun nævnte fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, har tilsidesat artikel 5, stk. 10, og artikel 5, stk. 11, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 ⁽¹⁾.
2. Med det andet anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved at pålægge antidumpingforanstaltninger på fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil, som ikke var genstand for en antidumpingundersøgelse, har tilsidesat artikel 1 og artikel 17 Rådets forordning (EF) 1225/2009.
3. Med det tredje anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved at anvende en metode, der ikke er støttet på markedsøkonomi, ved beregningen af dumpingmargenen for varer fra lande med markedsøkonomi har tilsidesat artikel 2 i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
4. Med det fjerde anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved at iværksætte en enkelt undersøgelse for to forskellige varer (fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og celler) har tilsidesat artikel 1, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
5. Med det femte anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved ikke at behandle sagsøgernes anmodninger om markedsøkonomisk behandling har tilsidesat artikel 2, stk. 7, litra c), i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.
6. Med det sjette anbringende har sagsøgerne gjort gældende, at institutionerne ved ikke at foretage en særskilt bedømmelse af den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen ved den import, der er genstand for dumping, og ved andre kendte faktorer og som en konsekvens heraf ved at pålægge et toldniveau, der er højere end nødvendigt for at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen ved importen, har tilsidesat artikel 3 og artikel 9, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30.11.2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 343, s. 51).

Sag anlagt den 28. februar 2014 — Canadian Solar Emea m.fl. mod Rådet

(Sag T-163/14)

(2014/C 135/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Canadian Solar Emea GmbH (München, Tyskland), Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc. (Changshu, Kina), Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc. (Luoyang, Kina), Csi Cells Co. Ltd (Suzhou, Kina) og Csi Solar Power (China), Inc. (Suzhou) (ved advokaterne A. Willems, S. De Knop og J. Charles)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgernes påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT 2003 L 325, s. 66) annulleres, for så vidt som den vedrører sagsøgerne.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremsat tre anbringender.

1. Første anbringende, hvorefter institutionerne ved at indføre udligningsforanstaltninger på fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil afsendt fra Folkerepublikken Kina, selv om meddelelsen om indledning af proceduren kun nævnte fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil med oprindelse i Folkerepublikken Kina, har tilsidesat artikel 10, stk. 12, og artikel 10, stk. 13, i Rådets forordning (EU) nr. 597/2009 ⁽¹⁾.
2. Andet anbringende, hvorefter institutionerne ved at indføre udligningsforanstaltninger på fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil, som ikke var genstand for en antisubsidieundersøgelse, har tilsidesat artikel 1 og 27 i Rådets forordning (EU) nr. 597/2009.
3. Tredje anbringende, hvorefter institutionerne ved kun at gennemføre en undersøgelse af to forskellige produkter (fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og celler) har tilsidesat artikel 2, litra c), i Rådets forordning (EU) nr. 597/2009

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11.6.2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT L 188, s. 93).

Sag anlagt den 13. marts 2014 — Pérez Gutiérrez mod Kommissionen**(Sag T-168/14)**

(2014/C 135/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Ana Pérez Gutiérrez (Mataró, Spanien) (ved advokat J. Soler Puebla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at der foreligger et ulovligt indgreb i retten til respekt for ære, retten til et familiemæssigt privatliv og retten til sit eget billede som følge af anvendelsen uden samtykke af Patrick Johannes Jacquemyns billede, idet Europa-Kommissionen har indført hans fotografi i billedsamlingen over sundhedsadvarslerne for tobaksvarer i Den Europæiske Union.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 181 104 EUR for tabt fortjeneste.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren 0,01 EUR pr. tobakspakke eller tobaksvare, der er forsynet med Patrick Johannes Jacquemyns billede, hvilket beløb skal fastlægges ved fuldbyrdelsen af afgørelsen og i øjeblikket udgør syvogtyve millioner, fem hundrede otteogfirs tusind, fem hundrede fireogtyve euros (27 588 524 EUR).
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning for den fortjeneste, der blev genereret ved den ulovlige anvendelse af Patrick Johannes Jacquemyns billede, og som udgør 13 790 000 EUR, i Spanien, der er sagsøgerens og Patrick Johannes Jacquemyns bopælssted.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Genstanden for den foreliggende sag er det søgsmål om ansvar uden for kontraktforhold, som blev anlagt med henblik på at opnå erstatning for den skade, der blev lidt som følge af Europa-Kommissionens ulovlige anvendelse af et billede af Patrick Johannes Jacquemyn, der er sagsøgerens ægtefælle, i de sundhedsadvarsler, som alle tobaksvarer i Den Europæiske Union automatisk skal være forsynet med.

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren gjort gældende, at Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/37/EF af 5. juni 2001 og direktivets artikel 5, stk. 3, er blevet gennemført ved Kommissionens beslutning 2003/641/EF af 5. september 2003 om anvendelse af farvefotografier eller andre illustrationer som sundhedsadvarsler på tobakspakninger. Efterfølgende vedtog Kommissionen beslutning K(2005) 1452 af 26. maj 2005 om samlingen af udvalgte kildedokumenter omfattende farvefotografier eller andre illustrationer til hver af de supplerende advarsler på listen i bilag I til direktiv 2001/37/EF, der senere blev ændret ved beslutning K(2006) 1502 af 13. april 2006.

Direktivet, og beslutningerne med de billeder, der skulle påføres tobakspakningerne, blev gennemført i hver af EU-medlemsstaternes retsorden. Hvad konkret angår Spanien blev direktivet gennemført ved Real Decreto 639/2010 af 14. maj. Blandt de 42 billeder, som blev foreslået af Europa-Kommissionen, udvalgte den spanske stat 14, herunder Patrick Johannes Jacquemyns billede.

Sagsøgeren har anført, at Patrick Johannes Jacquemyn var indlagt på Hospital de Barcelona fra den 21. juni 2002 til den 16. august 2002, hvor han lå i koma i 22 dage. Flere billeder af Patrick Johannes Jacquemyn er uden hans samtykke hertil efterfølgende dukket op på internettet, idet der var tale om et klinisk tilfælde af kronisk obstruktiv lungesygdom (KOL), idet han havde fået foretaget en vanskelig intubation og en trakeotomi, og idet der var tale om et casestudie.

Det er igennem denne anvendelse uden samtykke af hans billede under hans koma, at et af hans billeder blev indført i billedsamlingen over sundhedsadvarslerne, efter at billedet var blevet behandlet af det til kampagnen hyrede reklamebureau.

Rettens kendelse af 20. februar 2014 — USFSPEI og Loescher mod Rådet

(Sag T-119/12) ⁽¹⁾

(2014/C 135/80)

Processprog: fransk

Formanden for Ottende Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 9.6.2012.

Rettens kendelse af 24. februar 2014 — Bimbo mod KHIM (FIBRA PROTEÍNAS NUTRIENTES)

(Sag T-600/13) ⁽¹⁾

(2014/C 135/81)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 1.2.2014.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA